

Transport i logistyka

Specjalność
Transport specjalistyczny

Studia niestacjonarne II stopnia

Karty opisu modułów

Spis treści

Język obcy specjalistyczny – Angielski B2+	3
Język obcy specjalistyczny – Francuski B2+	5
Język obcy specjalistyczny – Niemiecki B2+	7
Język obcy specjalistyczny – Rosyjski B2+	9
Działalność gospodarcza i zarządzanie finansami przedsiębiorstwa	11
Analiza danych i statystyka w transporcie	13
Dostęp do rynku	15
Modelowanie procesów transportowych i spedycyjnych	18
Alternatywne napędy w środkach transportu	22
Transport kombinowany	24
Transport rolniczy	27
Systemy teleinformatyczne	29
Prawo cywilne	31
Prawo handlowe	33
Prawo podatkowe	34
Metody utrwalania żywności	35
Przechowywanie i transport żywności	38
Marketing	41
Zarządzanie jakością w transporcie	43
Napędy hydrauliczne w pojazdach	45
Bezpieczeństwo drogowe	47
Inteligentne systemy transportowe	49
Catering i dystrybucja żywności	51
Transport wewnątrzzakładowy w przemyśle spożywczym	53
Normy techniczne i techniczne aspekty działalności	55
Seminarium dyplomowe 1	57
Zarządzanie jakością w produkcji rolniczej	59
Organizacja gospodarstwa rolniczego	61
Prawo socjalne	63
Pojazdy specjalizowane i specjalne	65
Diagnostyka pojazdów	67
Ocena i wycena środków transportu	69
Seminarium dyplomowe 2	72

Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy specjalistyczny – Angielski B2+ Foreign Language - specialist terminology 2– English B2+
Język wykładowy	angielski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	II
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,3/0,7)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Joanna Rączkiewicz-Gołacka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi przygotować i wygłosić prezentację związaną z kierunkiem studiów.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
Treści programowe modułu	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Prowadzone w ramach modułu zajęcia obejmują rozszerzenie słownictwa specjalistycznego z reprezentowanej dyscypliny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym oraz do przygotowania i wygłoszenia prezentacji związanej ze studiowaną dziedziną wiedzy. W czasie ćwiczeń zostanie poszerzone również słownictwo oraz przećwiczone wcześniej nabyte umiejętności w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. Moduł obejmuje również ćwiczenie zaawansowanych struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	M. Grussendorf, English for Logistics, Cornelsen, 2017 A. Matulewska, M. Matulewski, My Logistics. Język angielski dla logistyków, Wydawnictwo: Instytut Logistyki i Magazynowania, 2012 M. Grussendorf, English for Presentations, Oxford, 2011 https://www.sciencedaily.com/ Wielki słownik angielsko-polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2002

	Dictionary of Contemporary English, Pearson Education Limited, 2005
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego U4 –ocena prezentacji ustnej K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: Śródsemestralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat Kryteria ocen dostępne w CNJOiC
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – T2_U09+++ U2 – T2_U09+++ U3 - T2_U08+++ U4 - T2_U10+++ K1 – T2_K01+

Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy specjalistyczny – Francuski B2+ Foreign Language - specialist terminology 2– French B2+
Język wykładowy	francuski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	II
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,3/0,7)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Elżbieta Karolak
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi przygotować i wygłosić prezentację związaną z kierunkiem studiów.
Kompetencje społeczne:	
K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia obejmują rozszerzenie słownictwa specjalistycznego z reprezentowanej dyscypliny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym oraz do przygotowania i wygłoszenia prezentacji związanej ze studiowaną dziedziną wiedzy. W czasie ćwiczeń zostanie poszerzone również słownictwo oraz przećwiczone wcześniej nabyte umiejętności w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. Moduł obejmuje również ćwiczenie zaawansowanych struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. C. Dollez, S. Pons, Alter Ego+ 4, Hachettefle, 2015 2. G. Capelle -Espaces 2 i 3, Hachette Livre 2008
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów	U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach

uczenia się	<p>U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego U4 –ocena prezentacji ustnej K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: Śródsemestralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – T2_U09+++ U2 – T2_U09+++ U3 - T2_U08+++ U4 - T2_U10+++ K1 – T2_K01+</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy specjalistyczny – Niemiecki B2+ Foreign Language - specialist terminology 2– German B2+
Język wykładowy	niemiecki
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	II
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,3/0,7)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Anna Gruszecka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi przygotować i wygłosić prezentację związaną z kierunkiem studiów.
Kompetencje społeczne:	
K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia obejmują rozszerzenie słownictwa specjalistycznego z reprezentowanej dyscypliny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym oraz do przygotowania i wygłoszenia prezentacji związanej ze studiowaną dziedziną wiedzy. W czasie ćwiczeń zostanie poszerzone również słownictwo oraz przećwiczone wcześniej nabyte umiejętności w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. Moduł obejmuje również ćwiczenie zaawansowanych struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. R.-M. Dallapiazza, S. Evans, R. Fischer, A. Kilimann - Ziel- Hueber 2014 2. U. Koithan, T. Mayr-Sieber, Aspekte neu B2+, Lektor Klett, 2018
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego

	U4 –ocena prezentacji ustnej K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: Śródsemestralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat Kryteria ocen dostępne w CNJOiC
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – T2_U09+++ U2 – T2_U09+++ U3 - T2_U08+++ U4 - T2_U10+++ K1 – T2_K01+

Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy specjalistyczny – Rosyjski B2+ Foreign Language - specialist terminology 2– Russian B2+
Język wykładowy	rosyjski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	II
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,3/0,7)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Jerzy Szuma
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi przygotować i wygłosić prezentację związaną z kierunkiem studiów.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
Treści programowe modułu	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Prowadzone w ramach modułu zajęcia obejmują rozszerzenie słownictwa specjalistycznego z reprezentowanej dyscypliny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym oraz do przygotowania i wygłoszenia prezentacji związanej ze studiowaną dziedziną wiedzy.
	W czasie ćwiczeń zostanie poszerzone również słownictwo oraz przećwiczone wcześniej nabyte umiejętności w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. Moduł obejmuje również ćwiczenie zaawansowanych struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji.
	1.Е.В. Днбинская и др-Русский язык будущему инженеру-Флинта ,Наука 2010 2.Р.К.Боженкова, Н .А. Боженкова- Уроки русского- Русский язык курсы 2013 3.В. Л. Шуников-Говорит и показывает Россия- Русский язык курсы - 2012 4.А.К.Перевозникова РОССИЯ- СТРАНА И ЛЮДИ л лингв острвноведение Русский язык –курсы Москва 2010 5.Т.Е.Аросева, Л.Г.Рогова, Н.Ф. Сафьянова НАУЧНЫЙ СТИЛЬ РЕЧИ –

	технический профиль Русский язык- курсы Москва 2012
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego U4 –ocena prezentacji ustnej K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: Śródsemestralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat Kryteria ocen dostępne w CNJOiC
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – T2_U09+++ U2 – T2_U09+++ U3 - T2_U08+++ U4 - T2_U10+++ K1 – T2_K01+

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka/Inżynieria transportu i spedycja
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Działalność gospodarcza i zarządzanie finansami przedsiębiorstwa <i>Business activities and corporate financial management</i>
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,4/0,6)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr inż. Agnieszka Dudziak
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Zapoznanie studenta z podstawami zagadnień związanych z działalnością gospodarczą oraz finansami przedsiębiorstwa
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Student ma wiedzę w zakresie podstawowych zagadnień związanych z działalnością gospodarczą
	2. Student ma wiedzę w zakresie podstawowych zagadnień związanych z finansami przedsiębiorstwa
	Umiejętności:
	1. Potrafi scharakteryzować i wymienić rodzaje podstawowych typów przedsiębiorstw występujących na rynku gospodarczym
	2. Potrafi wskazać podstawowe źródła finansowania działalności gospodarczej
	3. Potrafi wskazać rodzaje ubezpieczeń związanych z transportem
Kompetencje społeczne:	
1. Student jest świadomy potrzeby podejmowania samokształcenia i aktualizowania wiedzy	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość podstawowych zagadnień związana z Organizacją i zarządzaniem
Treści programowe modułu	W ramach tego przedmiotu realizowane są zagadnienia z zakresu prowadzenia działalności gospodarczej. Omówiona zostanie problematyka związana z istotą, rozwojem, prawami i funkcjami współczesnych przedsiębiorstw na rynku, zwłaszcza w kontekście firm transportowych. Zwrócona zostanie uwaga na otoczenie przedsiębiorstw oraz konsumenta i jego zachowanie na rynku. Omówione zostaną zagadnienia związane z finansowaniem działalności gospodarczej, oraz kosztami prowadzenia tej działalności. Ponadto omówiona zostanie problematyka form i struktur organizacyjnych przedsiębiorstwa. Zostaną także przedstawione rodzaje ubezpieczeń związanych z transportem drogowym a także działania marketingowe jakie podejmują tego typu firmy. Przedstawione zostaną także techniki elektroniczne wykorzystywane w zarządzaniu przedsiębiorstwem oraz zasady incoterms.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura obowiązkowa: 1. Organizacja i funkcjonowanie przedsiębiorstwa transportu drogowego osób, Monografia: praca zbiorowa /pod redakcją I. Mitraszewskiej; Autorzy: I. Mitraszewska, M. Walendzik, M. Ucińska, E. Łazowska, M. Kruszewski, Wyd. Instytut Transportu Samochodowego, Warszawa 2019. Literatura uzupełniająca: 1. A. Samborska, S. Sowula, Jak założyć firmę i prowadzić działalność gospodarczą? Wyd. Centrum Rozwoju Edukacji Edicon, Poznań 2015.

	2. J. Pasieczny, Biznesplan: skuteczne narzędzie pracy przedsiębiorcy, Wyd. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne 2007.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład uzupełniany, studium przypadku lub/i debatą oksfordzką.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – prezentacja zaliczeniowa na zadany temat. U1 - udział w dyskusjach na forum grupy, prezentacja zaliczeniowa na zadany temat oraz jej wygłoszenie i odpowiedzi na pytania. K1 - aktywność na zajęciach – obserwacja zaangażowania studenta, przygotowanie prezentacji zaliczeniowej. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik prowadzącego, prace zaliczeniowe (prezentacje).
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Zaliczenie końcowe (prezentacje/referaty) – 80% Obecności na wykładach (100% lub 1 nieobecność) – 10% Aktywność na zajęciach – 10%
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1-T2_W02+, T2_W11++ U1-T2_U01+,T2_U09++ U2-T1_U12+ K1-T2_K01+

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka	
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Analiza danych i statystyka w transporcie Data analysis and statistics in transport	
Język wykładowy	polski	
Rodzaj modułu	obowiązkowy	
Poziom studiów	drugiego stopnia	
Forma studiów	stacjonarne	
Rok studiów dla kierunku	I	
Semestr dla kierunku	1	
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3(1,88/1,2)	
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr Szymon Ignaciuk	
Jednostka oferująca moduł	Katedra Zastosowań Matematyki i Informatyki	
Cel modułu	Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy z zakresu wybranych zagadnień analizy danych i statystyki używanych w transporcie oraz rozwinięcie umiejętności korzystania z niej w zagadnieniach praktycznych.	
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza; student:	efekty uczenia się
	W1. Posiada wiedzę z matematyki stosowanej z zakresu wybranych zagadnień transportu m.in. problemów grupowania węzłów sieci transportowej z wykorzystaniem analizy skupień.	T2_W01/ P7S_WG
	W2. Zna wybrane metody i techniki optymalizacji, analizy danych dla wybranych zagadnień z zakresu transportu.	T2_W05; P7S_WG
	Umiejętności; student:	
	U1. Ma umiejętności wyszukiwania, zrozumienia, analizy i twórczego wykorzystania do obliczeń matematycznych potrzebnych informacji z różnych źródeł.	T2_U01; P7S_UW
	U2. Potrafi wykorzystywać metody i techniki algorytmiczne do rozwiązywania zadań optymalizacyjnych i analitycznych z zakresu transportu.	T2_U11; P7S_UW
	Kompetencje społeczne; student:	
	K1. Potrafi samodzielnie zdobywać i doskonalić wiedzę oraz podnosić kompetencje zawodowe. Potrafi pracować w grupie.	T2_K01; P7S_KR T2_K03; P7S_KK
Wymagania wstępne i dodatkowe	Wstępne: Matematyka w zakresie programu studiów pierwszego stopnia. Dodatkowe: znajomość Matlab, Pythona lub innego języka programowania, badania operacyjne w zakresie programu studiów pierwszego stopnia	
Treści programowe modułu	Wybrane pod kątem kierunku „Transport i logistyka” zagadnienia z zakresu analizy danych i statystyki: <ul style="list-style-type: none"> • Elementy statystyki: <ul style="list-style-type: none"> o statystyka opisowa; o podstawy wnioskowania statystycznego; • Elementy regresji: <ul style="list-style-type: none"> o aproksymacja punktowa; • Elementy analizy skupień, m.in.: 	

	<ul style="list-style-type: none"> o klastrowanie wybranymi metodami <ul style="list-style-type: none"> - hierarchiczne; - metodą k-centroidów; - metodą propagacji powinowactwa; • Tworzenie prostych skryptów w Pythonie na potrzeby zagadnień transportowych. 	
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sobczyk M.: Statystyka matematyczna, Wydawnictwo C.H.Beck, 2010; 2. Kordecki W.: Rachunek prawdopodobieństwa i statystyka matematyczna, Oficyna wydawnicza GIS, 2010; 3. Matthes E.: Python. Instrukcje dla programisty, wydawnictwo Helion, 2019. 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<p>Wykład i ćwiczenia laboratoryjne w postaci tworzenia programów m.in. z użyciem Pythona</p> <p>Dyskusja, realizacja i rozwiązywanie zadań problemowych.</p>	
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>Weryfikacja pracy studentów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • W1, W2, U1, U2: <ul style="list-style-type: none"> o Oceny szcztkowe z tworzonych przez studentów na ćwiczeniach skryptów; o Ocena z kolokwium; • K1: <ul style="list-style-type: none"> o na podstawie pracy studenta na ćwiczeniach i aktywności na wykładzie. <p>Formy dokumentowania osiągniętych wyników:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. sprawdzian(y). 	
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Ocena z ćwiczeń będzie wystawiona na podstawie arytmetycznej średniej ważonej ocen(y) uzyskanych przez studenta w ramach sprawdzianów(u) (ok. 80%) i oceny z aktywności (ok. 20%).</p>	
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1	T2 W01/ P7S WG
	W2	T2 W05; P7S WG
	U1	T2 U01; P7S UW
	U2	T2 U11; P7S UW
	K1	T2_K01; P7S_KR T2_K03; P7S_KK

Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Dostęp do rynku Market access
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (2/1)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Grzegorz Maj, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów z zagadnieniami dostęp do rynku przewozów drogowych osób i rzeczy zgodnie z Rozp. 1071/2009/WE.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Student posiada wiedzę w zakresie ustawodawstwa w zakresie zakładania i prowadzenia przedsiębiorstwa transportu drogowego.
	2. Student posiada wiedzę w zakresie organizacji rynku usług drogowego transportu osób i rzeczy z wymagana dokumentacją.
	3. Student ma wiedzę z zakresu czasu pracy kierowców.
	Umiejętności:
	1. Student potrafi zastosować ustawy i przepisy prawne w organizacji przewozów drogowych ładunków i osób.
	2. Student potrafi sporządzać harmonogramy czasu pracy kierowców.
3. Student ma wiedzę z zakresu czasu pracy kierowców.	
Kompetencje społeczne:	
1. Student ma świadomość jak ważne jest przestrzeganie norm i przepisów prawnych w transporcie drogowym wybranych rodzajów ładunków oraz komunikacji zbiorowej.	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość podstawowej wiedzy z Matematyki, Fizyki, Logistyki.
Treści programowe modułu	W ramach modułu przedstawione zostaną następujące zagadnienia: - w odniesieniu do transportu drogowego rzeczy i osób: 1. związane z zawodem przepisy regulujące zarobkowy transport drogowy, najem pojazdów przemysłowych i podwykonawstwo, w szczególności przepisy regulujące formalną organizację zawodu, dostęp do zawodu, zezwolenia na wykonywanie przewozów drogowych na terytorium i poza terytorium Wspólnoty, przeprowadzanie inspekcji oraz sankcje, rozliczanie czasu pracy kierowców, koszty zatrudnienia kierowców, planowanie inwestycji w przedsiębiorstwie; 2. przepisy dotyczące zakładania przedsiębiorstwa transportu drogowego; 3. dokumentację wymaganą do świadczenia usług transportu drogowego oraz być w stanie wprowadzać procedury kontrolne w celu zapewnienia, aby zatwierdzone dokumenty związane z każdą operacją transportową, w szczególności te, które dotyczą pojazdu, kierowcy, rzeczy i bagażu, znajdowały się zarówno w pojeździe, jak i w lokalu przedsiębiorstwa; -w odniesieniu do transportu drogowego rzeczy: 4. przepisy dotyczące organizacji rynku usług drogowego transportu rzeczy, przeladunku i logistyki;

	<p>5. formalności graniczne, rolę i zakres dokumentów T i karnetów TIR oraz obowiązki i odpowiedzialność, jakie wynikają z posługiwania się nimi; - w odniesieniu do transportu drogowego osób;</p> <p>6. przepisy dotyczące organizacji rynku drogowego transportu osób;</p> <p>7. przepisy dotyczące rozpoczęcia świadczenia usług drogowego transportu osób oraz być w stanie sporządzać plany transportowe.</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Piekarski W., Maj G. Transport drogowy T. 1, Wyd. Libropolis, Lublin 2017 - Piekarski W., Maj G. Transport drogowy T. 2, Wyd. Libropolis, Lublin 2017 - Mitraszewska I., Walendzik M., Ucińska M., Łazowska E., Kruszewski M. Organizacja i funkcjonowanie przedsiębiorstwa transportu drogowego rzeczy. Wyd. ITS, Warszawa, 2014 (aktualizacja 2019) - Mitraszewska I., Walendzik M., Ucińska M., Łazowska E., Kruszewski M. Organizacja i funkcjonowanie przedsiębiorstwa transportu drogowego osób. Wyd. ITS, Warszawa, 2014 (aktualizacja 2019) <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Madej B. Certyfikat kompetencji zawodowych przewoźnika drogowego. Wyd. ATUT-BM, Warszawa 2022</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<ol style="list-style-type: none"> 1) wykład 2) rozwiązywanie zadań problemowych, 3) projekt przygotowania dokumentacji wymaganej do świadczenia usług transportu drogowego, 3) dyskusje dydaktyczne, 4) egzamin.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu cząstkowym – jego części), 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części) <p>W1 – W3 - Udział w ćwiczeniach indywidualnych i grupowych, udział w dyskusjach na forum grupy, kolokwia, opracowanie projektu dokumentacji wymaganej do świadczenia usług transportu drogowego, egzamin</p> <p>U1 – Udział w ćwiczeniach indywidualnych i grupowych, udział w dyskusjach na forum grupy,</p> <p>U2-U3 Praca na ćwiczeniach,</p> <p>K1 - Przygotowanie do zajęć, odpowiedź ustna.</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik prowadzącego, projekt obliczeniowy, zaliczenie</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Ocena końcowa= zaliczenie projektu dokumentacji+60% egzamin+40% średnia arytmetyczna z kolokwiów</p>

Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	T2_W02++ T2_W09+++ T2_W11++ T2_U01+ T2_U04++ T2_K01+
--	---

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Modelowanie procesów transportowych i spedycyjnych Modeling of transport and forwarding processes
Język wykładowy	Język polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	np. 4 (1.88/2.12)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Anna Stankiewicz
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki, Wydział Inżynierii Produkcji
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zdobycie przez studenta wiedzy i umiejętności niezbędnych do modelowania matematycznego i komputerowego systemów i procesów transportowych w zakresie formułowania modeli matematycznych dla różnych sytuacji decyzyjnych, w tym modeli zcentralizowanego i zdecentralizowanego sterowania rozłożeniem potoku ruchu w sieci transportowej w ujęciach Nash'a i Stackelberg'a oraz modeli kombinowanych uwzględniających ograniczenia infrastruktury transportowej.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Posiada wiedzę o modelowaniu systemów transportowych uwzględniającą opis struktury i własności systemu, charakterystyk jego elementów i otoczenia oraz organizacji ruchu.
	2. Zna podstawowe modele statyczne i dynamiczne potoku ruchu (ruch swobodny i trasowy).
	3. Zna podstawowe modele organizowania ruchu w sieci transportowej, w szczególności strategię sterowania potokiem ruchu w ujęciu Nash'a i Stackelberg'a.
	Umiejętności:
	1. Potrafi zapisać formalnie model systemu transportowego, uwzględniając strukturę sieci transportowej, charakterystyki elementów systemu, potok ruchu.
	2. Potrafi sformułować problem optymalizacyjny sterowania potokiem ruchu dla różnych sytuacji decyzyjnych, w tym modeli organizowania ruchu w sieci transportowej według zasad równych kosztów średnich i równych kosztów krańcowych.
	3. Dla prostych liniowych i nieliniowych modeli sterowania potokiem ruchu potrafi zapisać: wskaźniki oceny rozwiązania oraz zależności matematyczne definiujące rozwiązania dopuszczalne i optymalne. Potrafi wyznaczyć rozwiązanie optymalne w wybranym środowisku komputerowego modelowania systemów.
	Kompetencje społeczne:
	1. Ma świadomość stosowania algorytmów modelowania i optymalizacji w procesach sterowania potokami ruchu.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Wiedza i umiejętności dotyczące: funkcjonowania systemów transportowych – przedmiot Systemy transportowe, badań operacyjnych (formułowanie prostych

	<p>zadań optymalizacyjnych, podstawy teorii grafów i sieci) – przedmiot Matematyka i badania operacyjne; teorii sterowania (dynamika i stabilność systemów liniowych) – przedmiot Automatyka, elementarnej znajomości programów EXCEL i MATLAB-SIMULINK – przedmiot Technologia informacyjna i informatyka.</p>
<p>Treści programowe modułu</p>	<p>Wykład obejmuje: Podstawy modelowania matematycznego procesów złożonych, etapy budowy modeli, przeznaczenie modeli, typy i klasyfikacja modeli. Model systemu transportowego (ST). Sieć transportowa, jej elementy i ich charakterystyki, model struktury sieci transportowej. Potok ruchu (PR), pojęcie, charakterystyki, struktura. Modele otoczenia systemu transportowego, zapotrzebowanie na przewóz. Podstawowe równanie PR. Potok jednorodny i ściśle jednorodny. Odzworowanie kosztów przewozu. Kongestia ruchu. Ruch swobodny, ruch trasowy. Wybrane modele statyczne PR: logarytmiczny (Greenberga), paraboliczny (Greenshieldsa) oraz wykładnicze Underwooda i Newella. Modelowanie dynamiki potoku ruchu. Model nadążania za liderem. Nieliniowe funkcje „wrażliwości” kierowcy. Stacjonarność i stabilność PR. Liniowy model nadążania za liderem - rozwiązanie dokładne i przybliżone. Podstawowe statyczne zadanie sterowania potokiem ruchu, kryteria wyboru drogi pojazdu w systemie transportowym. Podstawowe strategie i struktury sterowania potokiem ruchu. Zadania optymalizacyjne rozłożenia potoku ruchu. Zmienne decyzyjne, warunki brzegowe i ograniczenia, wskaźniki oceny jakości rozwiązania, rozwiązanie dopuszczalne, optymalne. Klasyczne modele sterowania potokiem ruchu (organizowania ruchu) w sieci transportowej w ujęciu Nash’a i Stackelberg’a, zadania z ograniczeniami. Wybrane modele doboru środków do zadań w aspekcie dostosowania infrastruktury transportowej do realizacji zadań. Magazyn jako element systemu transportowo-magazynowego. Model optymalizacji procesów magazynowych ze względu na ich niezawodność i efektywność.</p> <p>Ćwiczenia audytoryjne: Przykłady odzworowania struktury ST. Wyznaczanie charakterystyk elementów struktury ST. Warunki nakładane na potok ruchu: warunek addytywności i równania zachowania PR, zapis formalny w aplikacjach do przykładów. Zapis formalny przykładowych zadań optymalnego sterowania PR – matematyczne formułowanie zadań optymalizacyjnych rozłożenia potoku ruchu wg. zasad równych kosztów średnich oraz równych kosztów krańcowych, charakterystyki kosztów w funkcji natężenia PR.</p> <p>Ćwiczenia laboratoryjne: Badanie modeli opisujących stacjonarny stabilny PR, dopasowanie modeli do danych pomiarowych dla ruchu swobodnego oraz gęstego PR, analiza wpływu parametrów charakterystyk ST na przebieg natężenia i prędkości PR. Modelowanie dynamiki potoku ruchu, badanie wpływu czasu reakcji kierowcy (opóźnienia) oraz funkcji „wrażliwości” kierowcy na dynamikę i stabilność potoku ruchu, analiza kolizji. Wyznaczanie rozłożeń PR optymalnych w sensie Nash’a i Stackelberg’a dla ST o jednym i kilku źródłach i ujściach. Rozwiązanie (numeryczne) statycznego liniowego zadania sterowania potokiem ruchu przy ograniczonej przepustowości elementów systemu transportowego. Planowanie tras z wykorzystaniem narzędzia Solver. Algorytm rozwiązania modelu optymalizacji procesu magazynowego, symulacja komputerowa procesu.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Stankiewicz A.: Materiały pomocnicze do wykładów i ćwiczeń z przedmiotu „Modelowanie procesów transportowych i spedycyjnych ” dostępne w systemie EDUPORTAL. 2. Leszczyński J.: Modelowanie systemów i procesów transportowych. Wydawnictwo Politechniki Warszawskiej, Warszawa 1990. 3. Jacyna M.: Modelowanie i ocena systemów transportowych. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2009. 4. Jacyna M.: Wybrane zagadnienia modelowania systemów transportowych. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2009. <p>Literatura zalecana (uzupełniająca):</p>

	<ol style="list-style-type: none"> 1. Jacyna M. (red.): Kształtowanie systemów w wybranych obszarach transportu i logistyki. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2021. 2. Lewczuk K.: Modelowanie procesów w systemach magazynowych w zastosowaniu do oceny niezawodności i efektywności ich funkcjonowania. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2018. 3. Gutenbaum J.: Modelowanie matematyczne systemów. EXIT, Warszawa 2003. 4. Sikora W.: Badania operacyjne. PWE, Warszawa 2008. 5. Steenbrink P. A.: Optymalizacja sieci transportowych. WKiŁ, Warszawa 1978. 6. Skoczyński L., Szczepanik I.: Modelowanie procesów transportowych. Ćwiczenia projektowe i laboratoryjne. Wyd. Politechniki Warszawskiej, Warszawa 1991. 7. Wasiak M., Jacyna-Gołda I.: Transport drogowy w łańcuchach dostaw. Wyznaczanie kosztów. PWN, Warszawa 2016. 8. Miler R., Nowosielski T., Pac B.: Optymalizacja systemów i procesów logistycznych. Wyższa Szkoła Bankowa w Gdańsku, Gdańsk 2014.
<p>Planowane formy/działania/metody dydaktyczne</p>	<p>Realizacja przedmiotu Modelowanie procesów transportowych i spedycyjnych obejmuje następujące formy zajęć:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykład prowadzony w wymiarze 1 godz. tygodniowo (15 tygodni zajęć), - ćwiczenia audytoryjne w wymiarze 2 godz. tygodniowo przez 5 tygodni, - zajęcia laboratoryjne realizowane w wymiarze 2 godz. tygodniowo przez 10 tygodni, zajęcia odbywają się w laboratorium komputerowym, student korzysta z programów Excel i Matlab/Simulink; część ćwiczeń realizowana jest przez 2-3 osobowe zespoły studentów, - student może uczestniczyć w prowadzonych co tydzień w wymiarze 2 godz. konsultacjach, przeciętnie 2 razy w semestrze przez 1 godz. <p>Metody dydaktyczne: wykłady, dyskusje problemowe wyrabiające umiejętność formułowania i rozwiązywania problemów modelowania i identyfikacji statyki potoku ruchu oraz sterowania procesami transportowymi; ćwiczenia audytoryjne o charakterze obliczeniowym, ćwiczenia laboratoryjne, obrona sprawozdań.</p> <p>Przedmiot zintegrowany, tzn. wykłady i ćwiczenia stanowią jeden przedmiot.</p>
<p>Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się</p>	<p>W1, W2, W3 - odpowiedź ustna, ocena przygotowania studenta do zajęć laboratoryjnych (sprawdziany cząstkowe), zaliczeniowy sprawdzian testowy, U1, U2 - ocena umiejętności związanych z rozwiązywaniem zadań podczas ćwiczeń audytoryjnych oraz z realizacją ćwiczeń laboratoryjnych. U3 - ocena umiejętności związanych z realizacją ćwiczeń laboratoryjnych. K1 - dyskusje problemowe podczas wykładów i ćwiczeń.</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdziany, sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych, dziennik prowadzącego, testowy sprawdzian zaliczeniowy.</p>
<p>Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową</p>	<p>Stosowany jest punktowy system oceny, suma punktów uzyskanych przez studenta to $SP=P1+P2+P3$, gdzie P1, P2 i P3 to liczby punktów uzyskanych ze sprawdzianów cząstkowych, zaliczeń ćwiczeń laboratoryjnych oraz z końcowego sprawdzianu zaliczeniowego (testowego), przy czym warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie połowy maksymalnej liczby punktów z ćwiczeń laboratoryjnych oraz ze sprawdzianu końcowego.</p> <p>Ocena końcowa wystawiana jest wg schematu:</p> <ul style="list-style-type: none"> 0.5·SP_{max} ≤ SP < 0.6·SP_{max} - dostateczny 0.6·SP_{max} ≤ SP < 0.7·SP_{max} - dostateczny plus 0.7·SP_{max} ≤ SP < 0.8·SP_{max} - dobry 0.8·SP_{max} ≤ SP < 0.9·SP_{max} - dobry plus 0.9·SP_{max} ≤ SP ≤ SP_{max} - bardzo dobry <p>gdzie SP_{max} to maksymalna liczba punktów, jakie student może zgromadzić podczas semestru.</p> <p>Uwaga: sprawdziany weryfikują zarówno wiedzę jak i umiejętności.</p>

Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 - T2_W04, T2_W05 W2 - T2_W04 W3 - T2_W04, T2_W05 U1 - T2_U04, T2_U07 U2 - T2_U04, T2_U07, T2_U11 U3 - T2_U03, T2_U04, T2_U07, T2_U11 K1 - T2_K03
--	---

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka Transport specjalistyczny
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Alternatywne napędy w środkach transportu Alternative drives in transportation
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Jacek Kapica
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki Zakład Elektrotechniki i Systemów Sterowania
Cel modułu	Celem modułu jest poznanie: układów napędowych stosowanych w nowoczesnych i eksperymentalnych środkach transportu wraz z układami przekształcania i magazynowania energii elektrycznej.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student zna układy napędowe stosowane w nowoczesnych i eksperymentalnych środkach transportu.
	W2. Student zna nowoczesne i eksperymentalne układy magazynowania energii.
	Umiejętności:
	U1. Student umie obliczyć podstawowe parametry pracy elektrycznych układów napędowych.
	U2. Student umie przeprowadzić proste doświadczenia na elektrycznych układach napędowych oraz magazynujących energię elektryczną.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Student jest gotowy do ograniczania negatywnego oddziaływania procesów transportowych na środowisko poprzez zastosowanie nowoczesnych urządzeń napędowych.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Elektrotechnika, podstawy konstrukcji maszyn, fizyka, matematyka, chemia
Treści programowe modułu	Wykład obejmuje następujące zagadnienia: budowa i właściwości maszyn elektrycznych stosowanych w środkach transportu, układy magazynowania energii, w tym akumulatory, superkondensatory, ogniwa paliwowe, elektroniczne elementy łączeniowe, pojazdy elektryczne. Ćwiczenia obejmują: obliczanie podstawowych parametrów pracy elektrycznych układów napędowych, badanie akumulatora, badanie superkondensatora, badanie elektrolizera, badanie układów napędowych z silnikami asynchronicznymi.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura zalecana: Dziubiński M. i in. Elektrotechnika i elektronika samochodowa. Wydawnictwo Uczelniane Politechniki Lubelskiej, Lublin, 1999 Czerwiński A. Akumulatory baterie ogniwa. WKŁ, 2005 Tunia H. Winiarski B. Podstawy energoelektroniki. WNT, 1994 Mikołajuk K. Podstawy analizy obwodów energoelektronicznych. PWN, 1998
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	1) wykład – 15 godz. 2) rozwiązywanie zadań rachunkowych – 10 godz.

	3) ćwiczenia laboratoryjne – 20 godz.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2 – zaliczenie pisemne U1 – sprawdzian pisemny U2 – ocena sprawozdania K1 – ocena pracy studenta w zespole laboratoryjnym
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	70 % - wynik sprawdzianu zaliczeniowego 20 % - wynik zaliczenia ćwiczeń (sprawozdania i sprawdzian) 10 % - ocena pracy studenta, obecności na wykładach
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1, W2 – T2W04 U1, U2 – T2U11 K1 – T2K02

Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Transport kombinowany Combined transport
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	drugi stopień studiów
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	3 ECTS 1,5 ECTS - kontaktowe
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Sławomir Juściński
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Energetyki i Środków Transportu - Zakład Logistyki i Zarządzania Przedsiębiorstwem
Cel modułu	Przekazanie podstawowych wiadomości z zakresu funkcjonowania rynku przewozu towarów w transporcie kombinowanym. Zapoznanie z zagadnieniami polityki zrównoważonego transportu w Unii Europejskiej. Omówienie wykorzystania transportu kolejowego, transportu morskiego i żeglugi śródlądowej oraz transportu drogowego w przewozach kombinowanych. Opisanie funkcjonowania terminali intermodalnych, jednostek ładunkowych w transporcie kombinowanym, urządzeń ładunkowych w terminalach oraz środków transportu stosowanych w transporcie kombinowanym. Charakterystyka programów i dokumentów normatywnych opracowanych na terenie Unii Europejskiej w celu promowania, wspierania i rozwoju transportu kombinowanego. Przedstawienie przewozów intermodalnych w Polsce w aspekcie terminali intermodalnych, transportu kolejowego i transportu morskiego. Opisanie kierunków oraz barier i zagrożeń dla rozwoju rynku usług transportu kombinowanego.
Efekty kształcenia – łączna liczba efektów nie może przekroczyć dla modułu (4-8). Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna podstawy teoretyczne funkcjonowania transportu kombinowanego towarów w gospodarce rynkowej.
	2. Rozumie i potrafi objaśnić zagadnienia związane z przewozem intermodalnym towarów transportem kolejowym, morskim i wodnym śródlądowym w połączeniu z transportem drogowym.
	3. Posiada podstawową wiedzę na temat aktów prawnych i dokumentów regulujących zagadnienia w transporcie drogowym, kolejowym, morskim i wodnym śródlądowym.
	Umiejętności:
	1. Umie analizować i diagnozować problemy związane z funkcjonowaniem transportu towarów.
2. Potrafi korzystać z uzyskanych informacji na temat oferty rynkowej w zakresie usług transportem kombinowanym. Ma świadomość zakresu prac wchodzących w skład usługi transportem kombinowanym. Potrafi dokonywać interpretacji pojęć w zakresie transportu kombinowanego i formułować opinie na temat rynku tego typu usług transportowych.	
3. Uczestniczyć w podstawowych zadaniach realizowanych w obszarze transportu kombinowanego towarów.	

	Kompetencje społeczne:
	1. Ma aktywną postawę w zakresie wyrażania ocen i przekazywania swojej wiedzy przy użyciu różnych środków przekazu, jest chętny do współpracy.
	2. Jest świadomy potrzeby podejmowania samokształcenia i aktualizowania wiedzy w dziedzinie transportu kombinowanego towarów.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Podstawowe wiadomości z zakresu przedmiotu Transport.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Przedmiot opisuje podstawowe pojęcia, definicje, zagadnienia i problemy w transporcie kombinowanym/intermodalnym. Charakteryzuje zagadnienia polityki zrównoważonego transportu w Unii Europejskiej. Omawia rynek transportu kombinowanego, jako podsystem w aspekcie wykorzystania transportu kolejowego, transportu morskiego i żeglugi śródlądowej oraz transportu drogowego. Opisuje terminale intermodalne oraz technologie obsługi jednostek transportowych na terminalach. Charakteryzuje podatność ładunków na technologie intermodalne oraz wykorzystanie podsystemów informacyjnych i telematycznych w transporcie. Klasyfikuje jednostki ładunkowe w transporcie kombinowanym, urządzenia ładunkowe w terminalach intermodalnych oraz środki transportu wykorzystywane w transporcie kombinowanym. Omawia zagadnienia kosztów zewnętrznych i społecznych usług transportowych. Charakteryzuje programy i dokumenty normatywne opracowane przez poszczególne państwa na terenie Unii Europejskiej mające na celu promowanie, wspieranie i rozwój transportu kombinowanego. Opisuje rozwój i funkcjonowanie przewozów intermodalnych w Polsce w aspekcie terminali intermodalnych, transportu kolejowego i transportu morskiego. Przedstawia cele i kierunki oraz bariery i zagrożenia dla rozwoju rynku usług transportu kombinowanego.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Jerzy Wronka, 2014: Transport kombinowany/intermodalny, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego. 2. Tomasz Rokicki, 2018, Transport intermodalny w łańcuchach dostaw – uwarunkowania organizacyjne, techniczne, i ekonomiczne, Wydawnictwo SGGW. 3. Maria Jacyna, Dariusz Pyza, Roland Jachimowski: 2017: Transport intermodalny, Projektowanie Terminali Przeładunkowych, Wydawnictwo PWN. 4. Juliusz Engelhardt, 2020: Nowoczesne systemy transportowe w przewozach intermodalnych, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego 5. Juliusz Engelhardt, 2020, Infrastruktura terminali intermodalnych w portach morskich, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego. <p>Literatura zalecana:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Marian Medwid, Rafał Cichy, 2017: Techniczne środki transportu kombinowanego kolejowo-drogowego, Wydawca Instytut Pojazdów Szynowych TABOR. 2. Elżbieta Załoga Elżbieta (red.), 2013: Transport intermodalny w Polsce, Uwarunkowania i perspektywy rozwoju, Zeszyty Naukowe nr 778 Problemy Transportu i Logistyki nr 22, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład: przekaz informacji z wykorzystaniem slajdów (rzutnik multimedialny). Metoda realizacji wyjaśniająco -

	<p>poglądowa.</p> <p>Ćwiczenia: wykorzystanie materiałów poglądowych i slajdów (rzutnik multimedialny). Metoda realizacji analityczno - problemowa.</p>
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia	<p>Sposoby weryfikacji efektów kształcenia w poszczególnych kategoriach:</p> <p>Wiedza: Ad. 1-3- praca pisemna (kolokwium) sprawdzająca wiedzę z zakresu objętego kształceniem 1-3;</p> <p>Umiejętności: Ad. 1-3- praca pisemna (kolokwium) sprawdzająca wiedzę z zakresu objętego umiejętnościami 1-3;</p> <p>Kompetencje społeczne: Ad. 1-2 odpowiedzi ustne na zajęciach, aktywność</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Praca pisemna (kolokwium zaliczeniowe) sprawdzenie wiedzy z zakresu objętego kształceniem na koniec semestru - wpływ 70%, Odpowiedzi ustne na zajęciach (aktywność) - wpływ 30%, Ocena końcowa to suma ocen z kolokwium i odpowiedzi ustnych w opisanych proporcjach.</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>Efekty kierunkowe:</p> <p>Wiedza: T2_W09 +++, T2_W11++ Umiejętności: T2_U12+++, T2_U13++ Kompetencja społeczne: T2_K01+++, T2_K04+++</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Transport rolniczy Agricultural transport
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (2/1)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prof. dr hab. Andrzej Marczuk
Jednostka oferująca moduł	Katedra Maszyn Rolniczych, Leśnych i Transportowych
Cel modułu	Celem modułu jest uzyskanie przez studentów wiadomości z zakresu pojęcia, charakterystyki, elementów, funkcjonowania i organizacji transportu rolniczego.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Student zna strukturę funkcjonowania transportu rolniczego w obrębie gospodarstwa i poza nim.
	2. Student posiada wiedzę z zakresu podstawowych środków transportu występujących w gospodarstwie.
	Umiejętności:
	1. Student potrafi odpowiednio dobrać środki transportu do gospodarstwa o określonej powierzchni i wybranym profilu produkcji.
	2. Student umie oszacować opłacalność wykorzystania własnych lub obcych środków transportu w gospodarstwie.
	Kompetencje społeczne:
	1. Student wykazuje gotowość do poszerzania wiedzy i podnoszenia swoich kwalifikacji z zakresu transportu rolniczego.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka i badania operacyjne, infrastruktura transportu, środki transportu, transport wewnętrzny
Treści programowe modułu	Wykłady obejmują: kluczowe zagadnienia z zakresu istoty, zasad funkcjonowania, znaczenia, zarządzania oraz wykorzystywanych środków i elementów transportu rolniczego, a także podstawowych metod, technik oraz narzędzia stosowane podczas tworzenia planów wykonania prostych zadań transportowych ukierunkowanych na przemieszczanie produktów pochodzenia rolniczego. Ćwiczenia obejmują: treści związane z omówieniem charakterystyki, budowy, zasady działania oraz wyznaczaniem parametrów pracy środków wykorzystywanych w transporcie rolniczym, a także z tworzeniem planów wykonywania zadań transportowych, doбором odpowiednich środków do realizowanych zadań.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Kuczewski J. i Waszkiewicz C., 2007: Mechanizacja rolnictwa, Wydawnictwo SGGW, Warszawa. 2. Bielejec J., 2000.: Transport rolniczy, wydawnictwo IMBER, Warszawa.

	<p>3. Kowalik W. i in., 1999.: Mechanizacja produkcji zwierzęcej, Wydawnictwo Akademii Rolniczej w Lublinie, Lublin.</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Raczyk R., 2009.: Środki transportu bliskiego i magazynowania. Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, Poznań. 2. Siarkowski Z., Marczuk A.: 2002: Komputerowe systemy doradztwa w produkcji roślinnej i zwierzęcej. Wydawnictwo Akademii Rolniczej w Lublinie. 3. Jakubowski L. 2009: Technologia prac ładunkowych. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych, krótkie filmy edukacyjne, zadania obliczeniowe, praca z materiałami dydaktycznymi, wykonanie projektu.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>Sposoby weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się:</p> <p>W1 - Ocena z pisemnego zaliczenia końcowego W2 - Ocena z pisemnego zaliczenia końcowego, ocena aktywności U1 - Ocena kart pracy, ocena wykonanego projektu i jego prezentacji U2 - Ocena wykonanego projektu i jego prezentacji K1 - Aktywność i odpowiedzi ustne na zajęciach</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia: archiwizacja pisemnych zaliczeń końcowych, kart projektu, list obecności z zaznaczoną aktywnością.</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa – ocena z projektu oraz kolokwium 50% + 50% ocena z zaliczenia końcowego.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1 – T2_W09; T2_W11 W2 - T2_W02 U1 - T2_U01; T2_U02; T2_U13 U2 - T2_U05; T2_U07 K1 - T2_K01</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Systemy teleinformatyczne ICT systems
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	np. 3 (1,28/1,72)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr inż. Piotr Makarski
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów z systemami przetwarzania informacji i transmisji sygnałów.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.Ma ogólną wiedzę z zakresu budowy i zasady działania komputerów, sieci teleinformatycznych i systemów telekomunikacyjnych.
	2.Ma ogólną wiedzę na temat rodzajów mediów transmisyjnych i ich właściwości.
	3.Rozumie zjawiska wpływające na jakość transmisji w mediach transmisyjnych.
	4.Ma ogólną wiedzę na temat sygnałów i teorii informacji.
	Umiejętności:
	1.Wykonuje zadania inżynierskie umożliwiające dobór odpowiedniego medium transmisyjnego.
	2.Potrafi zestawić poszczególne komponenty systemu teleinformatycznego.
	Kompetencje społeczne:
	1.Potrafi racjonalnie wykorzystywać zasoby teleinformatyczne
2.Rozumie zagadnienia związane z bezpieczeństwem gromadzenia i transmisji informacji.	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, fizyka, elektrotechnika, informatyka
Treści programowe modułu	Wykład obejmuje: podstawy elektroniki, podstawy transmisji sygnałów, media transmisyjne, podstawy teorii sygnałów, sieci teleinformatyczne, przetwarzanie danych. Ćwiczenia rachunkowe: obliczanie szybkości transmisji, parametrów kanałów transmisyjnych, parametrów nadajników i odbiorników informacji. Ćwiczenia laboratoryjne: Badanie elementów półprzewodnikowych, badanie elektronicznych układów analogowych i cyfrowych stanowiących podstawowe bloki w systemach teleinformatycznych, badanie przetworników A/D i D/A, badanie kanałów transmisyjnych (symulacja komputerowa), badanie układów modulacji i demodulacji sygnałów (symulacja komputerowa)
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Krysiak Karol. Sieci komputerowe. Helion 2005 Norris Mark. Teleinformatyka. WKiŁ 2015
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład 15 godz. Ćwiczenia audytoryjne 5 godz. Ćwiczenia laboratoryjne 10 godz.
Sposoby weryfikacji oraz formy	Kolokwium z ćwiczeń rachunkowych

dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Każdy efekt ma wagę 1, sprawozdanie ma wagę 0,05, kolokwium wagę 0,5.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	T2_W04 +++ T2_U04 +++ T2_U11 ++ T2_U12 +++ T2_K01 +

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Prawo cywilne <i>Civil law</i>
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	drugiego stopnia
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,5/0,5)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Adam Szkodziński
Jednostka oferująca przedmiot	
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów z zagadnieniami z obszaru prawa cywilnego stosowanego w transporcie drogowym
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	W1. Student posiada wiedzę w zakresie praw i obowiązków przewoźnika i świadczeniobiorców.
	W2. Student posiada wiedzę w zakresie opracowywania i stosowania dokumentacji handlowej .
	W3. Student ma wiedzę z zakresu konwencji międzynarodowych dotyczących transportu drogowego rzeczy..
	U1. Student potrafi tworzyć umowy handlowe dot. przewozów drogowych osób i rzeczy.
	U2. Student potrafi wykorzystać regulacje prawne do rozpatrywania roszczeń świadczeniobiorców usług transportowych.
	K1. Student ma świadomość jak ważna jest znajomość i przestrzeganie przepisów prawnych w transporcie drogowym.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – W3 - Udział w wykładach, udział w dyskusjach na forum grupy, U1 – Udział w wykładach, udział w dyskusjach na forum grupy, opracowanie umowy K1 - Przygotowanie do zajęć, odpowiedź ustna. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik prowadzącego, projekt umowy, zaliczenie.
Wymagania wstępne i dodatkowe	
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	W ramach modułu przedstawione zostaną następujące zagadnienia: - w odniesieniu do transportu drogowego rzeczy i osób: 1. rodzaje umów zawieranych najczęściej w transporcie drogowym oraz wynikające z nich prawa i obowiązki; 2. zasady negocjowania prawnie wiążących umów transportowych, zwłaszcza w odniesieniu do warunków przewozu; - w odniesieniu do transportu drogowego rzeczy: 1. rozpatrywanie roszczeń zleceniodawcy dotyczących odszkodowań z tytułu poniesionych strat lub uszkodzenia rzeczy podczas transportu lub z tytułu opóźnienia w dostawie oraz rozumieć, w jaki sposób takie roszczenie wpływa na jego odpowiedzialność umowną; 2. uregulowania i obowiązki wynikające z Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR); - w odniesieniu do transportu drogowego osób: 1. rozpatrywanie roszczeń zleceniodawcy dotyczących odszkodowań z tytułu obrażeń poniesionych przez pasażerów lub z tytułu uszkodzenia bagażu spowodowanych wypadkiem podczas transportu lub też dotyczących odszkodowań z tytułu opóźnień oraz rozumieć, w jaki sposób takie roszczenie wpływa na jego odpowiedzialność umowną.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Literatura obowiązkowa: - Mitraszewska I., Walendzik M., Ucińska M., Łazowska E., Kruszewski M. Organizacja i funkcjonowanie przedsiębiorstwa transportu drogowego rzeczy.

	<p>Wyd. ITS, Warszawa, 2014 (aktualizacja 2019)</p> <p>- Mitraszewska I., Walenzik M., Ucińska M., Łazowska E., Kruszewski M. Organizacja i funkcjonowanie przedsiębiorstwa transportu drogowego osób. Wyd. ITS, Warszawa, 2014 (aktualizacja 2019)</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>- Madej B. Certyfikat kompetencji zawodowych przewoźnika drogowego. Wyd. ATUT-BM, Warszawa 2021</p> <p>- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. 1964 nr 16 poz. 93 z późn. zm.)</p>
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	<p>1) wykład</p> <p>2) dyskusje dydaktyczne.</p>
Stopień „odpowiedności” (stopień osiągnięcia efektów uczenia się):	<p>T2_W02+++, T2_W09+, T2_W11++</p> <p>T2_U01++, T2_U04++, T2_U08+</p> <p>T2_K01+</p>

Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Prawo handlowe <i>Trade law</i>
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	drugiego stopnia
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,5/0,5)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Adam Szkodziński
Jednostka oferująca przedmiot	
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów z zagadnieniami z obszaru prawa handlowego stosowanego w transporcie drogowym
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	W1. Student posiada wiedzę w zakresie formalności i warunków prowadzenia działalności transportowa drogowego osób i rzeczy.
	W2. Student posiada wiedzę w zakresie zasad prowadzenia rachunkowości w przedsiębiorstwie transportowym.
	W3. Student ma wiedzę z zakresu dostępnych form działalności gospodarczej prowadzenia przedsiębiorstwa transportu drogowego.
	U1. Student potrafi wykorzystać obowiązujące akty prawne do prowadzenia przedsiębiorstwa transportu drogowego.
	U2. Student potrafi rozróżnić i wybrać odpowiednią formę prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego.
	K1. Student ma świadomość jak ważna jest znajomość i przestrzeganie przepisów prawnych w transporcie drogowym.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – W3 - Udział w wykładach, udział w dyskusjach na forum grupy, U1 – Udział w wykładach, udział w dyskusjach na forum grupy, K1 - Przygotowanie do zajęć, odpowiedź ustna. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik prowadzącego, zaliczenie.
Wymagania wstępne i dodatkowe	
Treści modułu kształcenia – zwrócić uwagę ok. 100 słów.	W ramach modułu przedstawione zostaną następujące zagadnienia: -w odniesieniu do transportu drogowego rzeczy i osób: 1. warunki i formalności dotyczące prowadzenia działalności na rynku, ogólne obowiązki spoczywające na przewoźnikach (rejestracja, prowadzenie rachunkowości itd.) oraz konsekwencje upadłości przedsiębiorstwa; 2. formy spółek handlowych oraz o zasady ich zakładania i funkcjonowania.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Literatura obowiązkowa: - Mitraszewska I., Walendzik M., Ucińska M., Łazowska E., Kruszewski M. Organizacja i funkcjonowanie przedsiębiorstwa transportu drogowego rzeczy. Wyd. ITS, Warszawa, 2014 (aktualizacja 2019) - Mitraszewska I., Walendzik M., Ucińska M., Łazowska E., Kruszewski M. Organizacja i funkcjonowanie przedsiębiorstwa transportu drogowego osób. Wyd. ITS, Warszawa, 2014 (aktualizacja 2019) Literatura uzupełniająca: - Madej B. Certyfikat kompetencji zawodowych przewoźnika drogowego. Wyd. ATUT-BM, Warszawa 2021 - Ustawa z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. 2000 Nr 94 poz. 1037 z późn. zm.)
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	1) wykład 2) dyskusje dydaktyczne.
Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągnięcia efektów uczenia się):	T2_W02+++ , T2_W09+ , T2_W11++ T2_U01++ , T2_U04++ , T2_U08+ T2_K01+

Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Prawo podatkowe <i>Tax law</i>
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	drugiego stopnia
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,5/0,5)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Adam Szkodziński
Jednostka oferująca przedmiot	
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów z zagadnieniami z obszaru prawa podatkowego stosowanego w transporcie drogowym
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	W1. Student posiada wiedzę w zakresie rodzajów podatków od towarów i usług stosowanych w transporcie drogowym osób i rzeczy.
	W2. Student posiada wiedzę w zakresie podatków od środków transportu i zajętości infrastruktury stosowanych w przedsiębiorstwie transportu drogowego.
	U1. Student potrafi wykorzystać obowiązujące zidentyfikować oraz przydzielić odpowiednia stawkę VAT dla wybranych usług transportu drogowego.
	U2. Student potrafi określić wysokość podatku oraz instytucję do wniesienia opłaty za wybrany składnik opodatkowania.
	K1. Student ma świadomość jak ważna jest znajomość i przestrzeganie przepisów prawnych w transporcie drogowym.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – W2 - Udział w wykładach, udział w dyskusjach na forum grupy, U1 – Udział w wykładach, udział w dyskusjach na forum grupy. K1 - Przygotowanie do zajęć, odpowiedź ustna. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik prowadzącego, zaliczenie.
Wymagania wstępne i dodatkowe	
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	W ramach modułu przedstawione zostaną następujące zagadnienia: - w odniesieniu do transportu drogowego rzeczy i osób: 1. podatek od wartości dodanej (VAT) od usług transportowych; 2. podatek od pojazdów silnikowych; 3. podatek od niektórych pojazdów użytkowanych w drogowym transporcie rzeczy, opłat drogowych i opłat za korzystanie z infrastruktury; 4. podatek dochodowy.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Literatura obowiązkowa: - Mitraszewska I., Walendzik M., Ucińska M., Łazowska E., Kruszewski M. Organizacja i funkcjonowanie przedsiębiorstwa transportu drogowego rzeczy. Wyd. ITS, Warszawa, 2014 (aktualizacja 2019) - Mitraszewska I., Walendzik M., Ucińska M., Łazowska E., Kruszewski M. Organizacja i funkcjonowanie przedsiębiorstwa transportu drogowego osób. Wyd. ITS, Warszawa, 2014 (aktualizacja 2019) Literatura uzupełniająca: - Madej B. Certyfikat kompetencji zawodowych przewoźnika drogowego. Wyd. ATUT-BM, Warszawa 2022
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	1) wykład 2) dyskusje dydaktyczne.
Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągania efektów uczenia się):	T2_W02+++ , T2_W09+ , T2_W11++ T2_U01++ , T2_U04++ , T2_U08+ T2_K01+

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Metody utrwalania żywności Food preservation methods
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,28/0,72)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr Marta Krajewska
Jednostka oferująca moduł	Katedra Biologicznych Podstaw Technologii Żywności i Pasz, WIP
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z przemianami ograniczającymi trwałość żywności. Przedstawienie klasyfikacji metod utrwalania żywności oraz ich scharakteryzowanie. Przedstawienie możliwości i ograniczeń stosowania poszczególnych metod i technik utrwalania żywności. Omówienie wpływu poszczególnych metod i technik utrwalania na jakość żywności oraz możliwości ograniczania strat żywności.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna i rozumie wybrane zagadnienia dotyczące roli i wpływu środowiska przyrodniczego na cechy fizyczne produktu w łańcuchu rolno-spożywczym.
	2. Posiada wiedzę w zakresie zasad tworzenia i rozwoju form indywidualnej przedsiębiorczości produkującej inteligentne opakowania na żywność, zapewniając trwałość i wysoką jakość produktów.
	3. Zna i rozumie wybrane zagadnienia dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej oraz zarządzania jakością podczas przetwarzania i utrwalania żywności.
	Umiejętności:
	1. Potrafi samodzielnie planować, analizować i oceniać poprawność wykonanego zadania z zakresu doboru metody utrwalania żywności, w zależności od rodzaju surowca, półproduktu czy gotowej potrawy i stopnia jej przetworzenia.
	2. Potrafi samodzielnie i wszechstronnie analizować problemy wpływające na produkcję i jakość żywności oraz ocenić przydatność i możliwość wykorzystania nowych i specjalistycznych metod utrwalania żywności oraz ich optymalizacji.
	3. Potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty kontrolujące jakość utrwalonej żywności, z wykorzystaniem metod analitycznych oraz interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski.
	Kompetencje społeczne:
	1. Posiada umiejętność podejmowania działań zmierzających do ograniczenia ryzyka pogorszenia jakości żywności i przewidywania skutków działalności w zakresie szeroko rozumianego rolnictwa i środowiska.
	2. Jest gotów do podejmowania odpowiedzialności za produkcję wyrobów wysokiej jakości, uwzględniając różne metody utrwalania żywności.
Wymagania wstępne i dodatkowe	-
Treści programowe modułu	Podczas wykładu zaprezentowane zostaną następujące zagadnienia: Wiadomości ogólne dotyczące warunków przechowywania produktów żywnościowych; wpływ procesów przetwarzania na właściwości odżywcze żywności; cele utrwalania surowców i produktów żywnościowych; metody

	<p>utrwalania żywności (fizyczne, chemiczne, biologiczne, niekonwencjonalne); opakowania (m.in. podział i charakterystyka opakowań, rola inteligentnych opakowań, systemy pakowania produktów rolno-spożywczych); zastosowanie wybranych technik utrwalania surowców i produktów żywnościowych (m.in. zastosowanie pulsacyjnego pola elektrycznego w przemyśle rolno-spożywczym; zastosowanie wysokich ciśnień; zastosowanie metod oporowych); zarządzanie jakością w trakcie przetwarzania i przechowywania żywności (m.in. rola zarządzania jakością żywności, cechy jakościowe żywności, czynniki oddziałujące na cechy fizyczne produktu w łańcuchu rolno-spożywczym); podstawy cieplnego utrwalania żywności (m.in. hermetyczne opakowania do konserw, teoria procesów wyjaławiania konserw i jej zastosowanie)</p> <p>Podczas ćwiczeń zaprezentowane zostaną zagadnienia dotyczące oceny jakości wybranych surowców/produktów spożywczych w połączeniu z oceną organoleptyczną; określania wpływu wybranych metod utrwalania żywności na ich właściwości odżywcze oraz jakość mikrobiologiczną (m.in. wpływ różnych metod pasteryzacji soków owocowo-warzywnych na liczbę ogólną drobnoustrojów; wpływ pasteryzacji soków owocowo-warzywnych na ich barwę i wartość pH; wpływ wysokich temperatur na jakość i właściwości mleka); sposobu przedłużania trwałości jaj; wpływu niskich temperatur na jakość pieczywa; wpływu naturalnych dodatków o właściwościach przeciwutleniających na jakość i trwałość olejów spożywczych; produkcji żywności utrwalanej przez zakwaszenie; obliczeń rachunkowych związanych z cieplnym utrwalaniem żywności (m.in. obliczanie liczby sterylizacyjnej i pasteryzacyjnej, liczby inaktywacyjnej w odniesieniu do drobnoustrojów i składników odżywczych konserw).</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej</p>	<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Marek Zin, Agata Znamirowska, Mariusz Rudy, Elżbieta Głodek, Renata Stanisławczyk, Marian Gil. Utrwalanie i przechowywanie żywności. Wydaw. Uniwersytetu Rzeszowskiego, 2008. 2. Piotr Palich. Podstawy technologii żywności i przechowywania. Wydaw. FRAM, 2005. 3. Tadeusz Barowicz, Janusz Barowicz. Konserwowanie i przechowywanie żywności. Wydaw. Warszawa: Klub dla Ciebie, 2008. 4. Barbara Krzysztofik, Tomasz Drózd, Zygmunt Sobol, Piotr Nawara, Paulina Wrona. Metody zabezpieczenia i utrwalania surowców oraz produktów żywnościowych: studium przypadku. Wydaw. Kraków: Polskie Towarzystwo Inżynierii Rolniczej, 2015. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Andrzej Jarczyk, Elżbieta Dłużewska. Wybrane zagadnienia z ogólnej technologii żywności. Wydaw. Warszawa: SGGW, 2008. 2. Zenon Ziemia, Józef Synowiecki, Marian Naczek. Podstawy cieplnego utrwalania żywności. Wydaw. Warszawa: Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, 1993. 3. Wybrane pozycje z czasopism zaproponowane przez prowadzącego.
<p>Planowane formy/działania/metody dydaktyczne</p>	<p>Wykład, dyskusja, prezentacja, badania i doświadczenia laboratoryjne (do oceny właściwości i jakości żywności), praca z tekstem (analiza badań naukowych), rachunki obliczeniowe.</p>
<p>Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się</p>	<p>W1 – zaliczenie pisemne, W2 – zaliczenie pisemne, W3 – zaliczenie pisemne</p> <p>U1 – ocena badań laboratoryjnych, ocena</p>

	<p>wykonanego sprawozdania, U2 – ocena prezentacji i wystąpienia, U3 – ocena badań laboratoryjnych, ocena wykonanego sprawozdania, K1 – ocena pracy studenta wykonującego ćwiczenia laboratoryjne i inne powierzone mu zadania. K2 – ocena zaangażowania studenta w pracę z tekstem (analiza badań naukowych).</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdzian pisemny, sprawozdania z ćwiczeń, prezentacja multimedialna.</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Kryteria oceny z przedmiotu</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu składa się z dwu elementów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • oceny z ćwiczeń (sprawozdania, prezentacja), • oceny z pisemnej pracy zaliczeniowej wykładu. <p>Na ocenę końcową składa się:</p> <ul style="list-style-type: none"> • aktywność na zajęciach - 10%, • ocena z ćwiczeń - 20%, • ocena z zaliczenia pisemnego - 70%.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1 – T2_W06, W2 – T2_W09, W3 – T2_W11 U1 – T2_U04, U2 – T2_U05, U3 – T2_U11 K1 – T2_K02, K2 – T2_K04</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Przechowywanie i transport żywności Food storage and transportation
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,28/0,72)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr Marta Krajewska
Jednostka oferująca moduł	Katedra Biologicznych Podstaw Technologii Żywności i Pasz, WIP
Cel modułu	Celem przedmiotu jest wprowadzenie studentów w podstawy zagadnień z zakresu metod i warunków przechowywania i transportu różnych grup żywności. Zapoznanie studentów ze zmianami fizyko-chemicznymi zachodzącymi w żywności podczas przechowywania i transportu. Omówienie roli opakowania żywności, zwłaszcza podczas jej przechowywania i transportu. Zastosowanie tradycyjnych i nowoczesnych metod przetwarzania i utrwalania produktów spożywczych i potraw.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	4. Zna i rozumie wybrane zagadnienia dotyczące roli i wpływu środowiska przyrodniczego w transporcie na cechy fizyczne produktu spożywczego.
	5. Posiada wiedzę w zakresie zasad tworzenia i rozwoju form indywidualnej przedsiębiorczości produkującej inteligentne opakowania na żywność, zapewniając trwałość i wysoką jakość produktów podczas ich przechowywania i transportu.
	6. Zna i rozumie wybrane zagadnienia dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej oraz zarządzania jakością podczas przetwarzania, przechowywania i transportu żywności.
	Umiejętności:
	4. Potrafi samodzielnie planować, analizować i oceniać poprawność wykonanego zadania z zakresu doboru warunków przechowywania i czasu magazynowania żywności, w zależności od rodzaju surowca, półproduktu czy gotowej potrawy i stopnia jej przetworzenia.
	5. Potrafi samodzielnie i wszechstronnie analizować problemy wpływające na produkcję i jakość żywności oraz ocenić przydatność i możliwość wykorzystania nowych i specjalistycznych metod wpływających na trwałość przechowalniczą żywności oraz ich optymalizacji.
	6. Potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty kontrolujące jakość żywności przechowywanej w różnych warunkach, z wykorzystaniem metod analitycznych oraz interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski.
	Kompetencje społeczne:
	3. Posiada umiejętność podejmowania działań zmierzających do ograniczenia ryzyka pogorszenia jakości żywności w trakcie przechowywania i transportu oraz przewidywania skutków działalności w zakresie rolnictwa i środowiska.
	4. Jest gotów do podejmowania odpowiedzialności za produkcję wyrobów wysokiej jakości, uwzględniając późniejszy transport i przechowywanie żywności.
Wymagania wstępne i dodatkowe	-
Treści programowe modułu	Podczas wykładu zaprezentowane zostaną następujące zagadnienia: Wiadomości ogólne dotyczące transportu żywności (m.in. rodzaje pojazdów

	<p>do transportu różnych grup żywności, wymogi dla pojazdów transportujących żywność, odpowiedzialność za nieprawidłowy transport żywności); warunki i sposoby przechowywania różnych grup żywności; przemiany zachodzące podczas przechowywania żywności (m.in. tłuszczów, jaj, owoców i warzyw); przechowywanie używek roślinnych i wyrobów przemysłu fermentacyjnego; zarządzanie jakością w trakcie przetwarzania i przechowywania żywności; opakowania (m.in. podział i charakterystyka opakowań, rola inteligentnych opakowań, systemy pakowania produktów rolno-spożywczych, znakowanie opakowań); wpływ procesów przetwarzania na właściwości odżywcze żywności; cele utrwalania surowców i produktów żywnościowych; metody utrwalania żywności (fizyczne, chemiczne, biologiczne, niekonwencjonalne).</p> <p>Podczas ćwiczeń zaprezentowane zostaną zagadnienia dotyczące: oceny jakości wybranych surowców/produktów spożywczych w połączeniu z oceną organoleptyczną; określania wpływu różnych warunków przechowywania na jakość żywności (m.in. określanie barwy; wartości pH, ogólnej liczby drobnoustrojów); określania wpływu wybranych metod utrwalających żywność na jej jakość podczas przechowywania i transportu w różnych warunkach; metod (m.in. wpływ różnych metod pasteryzacji soków owocowo-warzywnych; wpływ zakwaszania żywności); metod oceny jakości jaj i prawidłowości znakowania; sposobu przechowywania jaj i przedłużania ich trwałości; metod badań przechowalniczych mleka i jego przetworów; wpływu niskich temperatur na jakość pieczywa; wpływu naturalnych dodatków o właściwościach przeciwutleniających na jakość i trwałość olejów spożywczych podczas ich przechowywania w różnych warunkach; przyczyny powstawania strat przechowalniczych owoców i warzyw oraz ich klasyfikacja na podstawie rachunków obliczeniowych.</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 5. Zbigniew Abramowicz, pod red. Janusza B. Berdowskiego, Haliny Rutkowskiej. Poradnik producenta i dystrybutora artykułów spożywczych : normy i przepisy prawne, magazynowanie, transport, substancje dodatkowe, import, eksport, kontrola jakości. Wydaw. Verlag Dashöfer, 2000. 6. Tomasz Rokicki, Bogdan Klepacki. Transport żywności : uwarunkowania organizacyjne, techniczne, ekonomiczne oraz jego skala. Wydaw. SGGW, 2019. 7. Marek Zin, Agata Znamirska, Mariusz Rudy, Elżbieta Głodek, Renata Stanisławczyk, Marian Gil. Utrwalanie i przechowywanie żywności. Wydaw. Uniwersytetu Rzeszowskiego, 2008. 8. Piotr Palich. Podstawy technologii żywności i przechowalnictwa. Wydaw. FRAM, 2005. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Zdzisław Ciećko. Ocena jakości i przechowalnictwo produktów rolnych : przewodnik metodyczny do ćwiczeń. Wydaw. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski (Olsztyn). 5. T. Gajewska. 2014. Analiza transportu produktów żywnościowych. Logistyka, (6), 3716-3724. 6. Wybrane pozycje z czasopism zaproponowane przez prowadzącego.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, badania i doświadczenia laboratoryjne (do oceny właściwości i jakości żywności), praca z tekstem (analiza badań naukowych), rachunki obliczeniowe.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – zaliczenie pisemne, W2 – zaliczenie pisemne, W3 – zaliczenie pisemne

	<p>U1 – ocena badań laboratoryjnych, ocena wykonanego sprawozdania, U2 – ocena prezentacji i wystąpienia, U3 – ocena badań laboratoryjnych, ocena wykonanego sprawozdania, K1 – ocena pracy studenta wykonującego ćwiczenia laboratoryjne i inne powierzone mu zadania. K2 – ocena zaangażowania studenta w pracę z tekstem (analiza badań naukowych).</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdzian pisemny, sprawozdania z ćwiczeń, prezentacja multimedialna.</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Kryteria oceny z przedmiotu</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu składa się z dwu elementów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • oceny z ćwiczeń (sprawozdania, prezentacja), • oceny z pisemnej pracy zaliczeniowej wykładu. <p>Na ocenę końcową składa się:</p> <ul style="list-style-type: none"> • aktywność na zajęciach - 10%, • ocena z ćwiczeń - 20%, • ocena z zaliczenia pisemnego - 70%.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1 – T2_W06, W2 – T2_W09, W3 – T2_W11 U1 – T2_U04, U2 – T2_U05, U3 – T2_U11 K1 – T2_K02, K2 – T2_K04</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Marketing <i>Marketing</i>
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,4/0,6)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. Monika Stoma, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Pojazdów – Zakład Logistyki i Zarządzania Przedsiębiorstwem
Cel modułu	Celem przedmiotu jest przekazanie studentom elementarnej wiedzy w zakresie marketingu. Szczególny nacisk położony zostanie na problematykę związaną z narzędziami marketingu-mix: produkt, cena, dystrybucja, promocja. Prezentowane będą również koncepcje marketingowego zarządzania przedsiębiorstwem, a także kwestie związane z konsumentem i jego zachowaniem na rynku.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Posiada podstawową wiedzę ogólną z zakresu marketingu.
	Umiejętności:
	1. Potrafi docierać do źródeł wiedzy związanych z marketingiem, korzystać z uzyskanych informacji i prezentować oraz analizować ich syntezę. 2. Umie dostrzec rolę prowadzenia analiz marketingowych oraz dokonywania segmentacji rynku celem jak najlepszego dostosowania oferty przedsiębiorstwa do wymagań i oczekiwań współczesnego klienta.
Kompetencje społeczne:	1. Jest świadomy potrzeby podejmowania samokształcenia i aktualizowania wiedzy.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Realizacja przedmiotu zakłada posiadanie podstawowej wiedzy z zarządzania.
Treści programowe modułu	W ramach tego przedmiotu realizowane są zagadnienia z zakresu marketingu. Omówiona zostanie problematyka związana z istotą, rozwojem, prawami i funkcjami marketingu oraz wskazane zostanie miejsce marketingu w funkcjonowaniu współczesnych przedsiębiorstw. Zwrócona zostanie uwaga na otoczenie marketingowe przedsiębiorstw oraz konsumenta i jego zachowanie na rynku, a także zagadnienia związane z segmentacją rynku i pozycjonowaniem oferty. Zaprezentowana zostanie również problematyka badań marketingowych, a także koncepcja marketingu-mix, poprzez omówienie 4 jego elementów: produktu (ze szczególnym uwzględnieniem marki), ceny, dystrybucji i promocji. Zasygnalizowane zostaną ponadto niektóre współczesne koncepcje marketingu (marketing partnerski, marketing wewnętrzny, marketing personalny, marketing wirusowy i inne).
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura obowiązkowa: 1. Kotler P., Keller K.L., <i>Marketing</i> , Dom Wydawniczy Rebis 2020. 2. Baruk A.I., Hys K., Dzikowski A.: <i>Marketing dla inżynierów</i> , PWE, Warszawa 2013. Literatura zalecana: 3. Rosa G., <i>Zarządzanie marketingowe</i> , C.H.Beck 2021. 4. Michalski E., <i>Marketing. Podręcznik akademicki</i> , PWN, 2017..

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Omawianie zagadnień w oparciu o schematy i ilustracje, prezentacja wybranych zjawisk za pomocą modeli dydaktycznych, case studies, techniki pobudzania myślenia twórczego (np. burza mózgów, wystąpienia indywidualne studentów, dyskusja na forum grupy).
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – prezentacja zaliczeniowa na zadany temat. U1 - udział w dyskusjach na forum grupy, prezentacja zaliczeniowa na zadany temat oraz jej wygłoszenie i odpowiedzi na pytania. K1 - aktywność na zajęciach – obserwacja zaangażowania studenta, przygotowanie prezentacji zaliczeniowej. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik prowadzącego, prace zaliczeniowe (prezentacje).
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Zaliczenie końcowe (prezentacje/referaty) – 80% Obecności na wykładach (100% lub 1 nieobecność) – 10% Aktywność na zajęciach – 10%
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – T2_W02+, T2_W11++ U1 – T2_U01+, T2_U09++ U2 – T1_U12+ K1 – T2_K01 +

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Zarządzanie jakością w transporcie Quality management in transport
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (1,4/1,6)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prof. dr hab. inż. Sławomir Kocira
Jednostka oferująca moduł	Katedra Eksploatacji Maszyn i Zarządzania Procesami Produkcyjnymi / Zakład Zarządzania Jakością i Procesami Produkcyjnymi
Cel modułu	Celem nauczania przedmiotu jest zapoznanie studentów z istotą i specyfiką systemów zarządzania jakością. Zajęcia pozwolą studentom na poznanie zasad wdrażania i funkcjonowania systemów zarządzania w organizacji, wskażą narzędzia i metody wspomagające system zarządzania.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna standardy dotyczące systemów jakości oraz zasady funkcjonowania systemów jakości w przedsiębiorstwie
	Umiejętności:
	1. Potrafi ocenić potrzeby przedsiębiorstwa w zakresie zarządzania jakością
	2. Umie stosować wybrane metody i techniki wspomagające zarządzanie jakością
	Kompetencje społeczne:
	1. Rozumie technicznie i pozatechniczne aspekty oraz skutki działalności inżynierskiej
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak
Treści programowe modułu	Podstawy zarządzania jakością. Pojęcie jakości. Terminy związane z jakością. Ewolucja koncepcji zarządzania jakością. Pojęcia związane z instrumentarium zarządzania jakością. Klasyfikacja zasad, metod, technik i narzędzi zarządzania jakością. Narzędzia wspomagające zarządzanie jakością (burza mózgów, diagram Ishikawy, schemat blokowy, arkusz kontrolny, diagram Pareto). Metody wspomagające zarządzanie jakością (QFD, FMEA). Zarządzanie jakością według norm serii ISO 9000 - geneza, cele, korzyści, mankamenty).
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Matuszak-Flejszman A. (2021). Zarządzanie jakością. Wydawnictwo UEP 2. Nowicki, P., Kafel, P. (2020). Wybrane zagadnienia zarządzania jakością : dokumentacja i audyt systemów zarządzania jakością. Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego 3. Hamrol A.: Zarządzanie jakością z przykładami, PWN, 2007. Literatura uzupełniająca 4. Czasopisma: Problemy Jakości, ABC Jakości, Wiadomości PKN Normy z serii ISO 9000, ISO 14001 i 45001.
Planowane formy/działania/metody	Metody dydaktyczne: wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych,

dydaktyczne	dyskusja, wykonanie projektu, rozwiązywanie zadań problemowych
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W_1 – kolokwium zaliczeniowe U_1, U_2 - praca kontrolna (projekt), kolokwium zaliczeniowe K_1 - praca kontrolna (projekt), kolokwium zaliczeniowe
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Praca kontrolna 40% Kolokwium zaliczeniowe 60%
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – T2_W11 U1, U2 - T2_U05, T2_U06 K1 - T2_K04

Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Napędy hydrauliczne w pojazdach Hydraulic drives in vehicles
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Grzegorz Zając, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawową wiedzą dotyczącą budowy i funkcjonowania napędów hydraulicznych wraz z przykładami możliwości ich zastosowań w środkach transportu.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Potrafi zdefiniować podstawowe pojęcia z zakresu mechaniki płynów
	2. Potrafi scharakteryzować rolę napędów hydraulicznych w pojazdach
	3. Potrafi objaśnić zasadę działania oraz budowę elementów i układów hydraulicznych stosowanych w pojazdach
	Umiejętności:
	1. Potrafi poprawnie prowadzić podstawowe obliczenia wybranych elementów instalacji hydrauliki
	2. Potrafi poprawnie prowadzić podstawowe obliczenia wybranych elementów instalacji hydrauliki
	3. Potrafi dobierać elementy układów dobierać podstawowe parametry napędu hydraulicznego
Kompetencje społeczne:	
1. Dąży do stałego rozszerzania wiedzy i potrzeby pracy zespołowej przy rozwiązywaniu problemów	
2.	
Wymagania wstępne i dodatkowe	fizyka, konstrukcja maszyn
Treści programowe modułu	Wykład obejmuje: Podstawowe określenia z dziedziny sterowania hydraulicznego. Podstawowe zagadnienia z mechaniki płynów. Podstawowe własności napędów hydraulicznych. Przemiana energii mechanicznej na hydrauliczną. Pompy wyporowe. Silniki wyporowe. Siłowniki. Elementy sterujące w układach hydraulicznych. Sterowanie układów hydraulicznych. Przekładnie hydrostatyczne. Napędy hydrokinetyczne. Hydrauliczne serwomechanizmy kierownicze. Sterowanie hydrauliczne mechanicznych układów napędowych. Ćwiczenia obejmują: Podstawowe określenia i symbole elementów hydraulicznych. Rozwiązywanie zagadnień z statyki kinematyki i dynamiki płynów. Rodzaje, klasyfikacja i dobór cieczy roboczych. Obliczanie i dobór podstawowych elementów układów hydraulicznych. Układy hydrauliczne w pojazdach. Analiza pracy wybranych układów hydraulicznych.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Szydelski Z. Napęd i sterowanie Hydrauliczne. WKŁ. Warszawa 1999. Krasowski E. Napędy hydrauliczne pneumatyczne i sterowanie. WAR. Lublin 2000 Garbcik A. Studium projektowania układów hydraulicznych. Ossolineum. Kraków 1997

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	1) Wykłady informacyjne i problemowe 2) Ćwiczenia rachunkowe
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1 – ocena z testu końcowego W2 – ocena z testu końcowego W3 – Odpowiedzi ustne na zajęciach, aktywność na zajęciach</p> <p>U1 – ocena z testu końcowego U2 – Ocena wykonania zadań w trakcie ćwiczeń U3 – Ocena wykonania zadań w trakcie ćwiczeń K1 – ocena udziału w dyskusji,</p> <p>Dokumentowanie osiągniętych efektów uczenia się w formie: testy, archiwizowanie w formie papierowej lub cyfrowej; dziennik prowadzącego</p> <p>Szczegółowe kryteria przy ocenie zaliczenia i prac kontrolnych</p> <p>6) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu, 7) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu, 8) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu, 9) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu, 10) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu.</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 25 % średnia arytmetyczna z ocen uzyskanych na ćwiczeniach (oceny aktywności na ćwiczeniach) + 75% ocena testu końcowego. Warunki te są przedstawiane na pierwszych zajęciach z modułu.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	T2_W03, T2_W04, T_W10 T2_U04+, T2_U13 ++, T2_K01+, T2_K04+

Nazwa kierunku studiów	TRANSPORT I LOGISTYKA
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Bezpieczeństwo drogowe ROAD SAFETY
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (1/2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Tomasz Słowik, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zaznajomienie studenta z przyczynami i skutkami wypadków w ruchu drogowym oraz problematyką bezpieczeństwa czynnego, biernego, powypadkowego i ekologicznego samochodów. Dodatkowy nacisk położony będzie na bezpieczeństwo drogowe w odniesieniu do transportu drogowego rzeczy i osób.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Posiadanie wiedzy o kwalifikacjach wymaganych od kierowców.
	W2. Podstawowa wiedza z zakresu układu sieci drogowej w państwach członkowskich w zakresie transportu drogowego osób.
	Umiejętności:
	U1. Umiejętność podjęcia koniecznych działań, aby zagwarantować, że kierowcy przestrzegają przepisów ruchu drogowego, zakazów i ograniczeń obowiązujących na terenie różnych państw członkowskich.
	U2. Umiejętność sporządzania instrukcji dla kierowców w celu kontrolowania przestrzegania przez nich wymogów bezpieczeństwa w zakresie stanu technicznego pojazdów, ich wyposażenia i ładunku, oraz w zakresie środków zapobiegawczych.
	U3. Umiejętność ustanawiania procedur stosowanych w razie wypadku i wdrażania odpowiednich procedur w celu zapobiegania powtarzaniu się wypadków lub poważnych wykroczeń drogowych.
	U4. Umiejętność realizowania procedur dotyczących bezpiecznego mocowania towarów i znajomość odpowiednich technik.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Świadomość podejmowania działań zmierzających do ograniczenia ryzyka i przewidywania skutków wypadków.
K2. Świadomość podejmowania społecznej, zawodowej i etycznej odpowiedzialności za decyzje w zakresie kształtowania bezpieczeństwa ruchu drogowego.	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Infrastruktura transportowa, inżynieria ruchu, pojazdy.
Treści programowe modułu	Podstawowe pojęcia, określenia i definicje. Bezpieczeństwo czynne, biernie, powypadkowe pojazdu samochodowego. Przyczyny i skutki wypadków drogowych. Dane statystyczne, skutki społeczno-ekonomiczne. Bezpieczeństwo czynne samochodu. Czynniki determinujące poziom bezpieczeństwa czynnego. Metody badań: doświadczalne, symulacyjne. Wykorzystanie symulatorów jazdy samochodem. Analiza przykładowych sytuacji przed wypadkowych. Bezpieczeństwo biernie samochodu. Czynniki

	determinujące poziom bezpieczeństwa biernego. Ochrona kierowcy i pasażerów. Metody badań: doświadczalne, symulacyjne. Przykłady zastosowań. Bezpieczeństwo powypadkowe. Zakres niezbędnych czynności ograniczających skutki wypadku. Praktyczne metody badań sytuacji wypadkowych. Krótka charakterystyka celów, metod i zakresu pracy osób zajmujących się analizą i rekonstrukcją wypadków drogowych. Kwalifikacje kierowców. Wybrane układy sieci drogowej w państwach członkowskich. Wymogi bezpieczeństwa w zakresie stanu technicznego pojazdów, ich wyposażenia i ładunku, oraz w zakresie środków zapobiegawczych. Procedury stosowane w razie wypadku. Procedury dotyczące bezpiecznego mocowania towarów i znajomość odpowiednich technik.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wicher J. Pojazdy samochodowe. Bezpieczeństwo samochodów i ruchu drogowego. WKŁ, Warszawa. Wyd. 1, 2002 r.; wyd. 2, 2004 r. (rozszerzone). 2. Rokosch U. Poduszki gazowe i napinacze pasów. WKŁ, Warszawa, 2003 r. 3. Szczuraszek T. (red.), Bezpieczeństwo ruchu miejskiego. WKŁ, Warszawa 2005r. 4. Afanasjew L. L., Dżakow A. B., Ilarionow W. A. Czynne bezpieczeństwo samochodu. WKŁ, Warszawa 1986 r. 5. Iwanow W. N., Lalin W. A., Biernie bezpieczeństwo samochodu. WKŁ, Warszawa 1984 r. 6. Wypadki drogowe w Polsce w (...)r., Komenda Główna Policji, coroczne raporty (patrz również http://www.kgp.gov.pl/). 7. Zieliński A., Konstrukcja nadwozi samochodów osobowych i pochodnych. WKŁ, Warszawa 2003 r. 8. Madej Bogusław. CERTYFIKAT KOMPETENCJI ZAWODOWYCH PRZEWOŹNIKA DROGOWEGO (rocznik 2022) - Wydanie VI. Wydawca: ATUT-BM Sp. z o.o., 03-137 Warszawa, ul. Paśłęcka 10D/5. 9. Madej B. Załadunek pojazdów i mocowanie ładunków w transporcie drogowym. Poradnik 2020. Wydawca: ATUT-BM Sp. z o.o., 03-137 Warszawa, ul. Paśłęcka 10D/5. 10. Madej B. Przewóz ładunków nienormatywnych. Poradnik 2020. Wydawca: ATUT-BM Sp. z o.o., 03-137 Warszawa, ul. Paśłęcka 10D/5. 11. Mitraszewska Izabella (redaktor główny). Organizacja i funkcjonowanie przedsiębiorstwa transportu drogowego rzeczy. Monografia. ITS, Warszawa 2014.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady informacyjne i problemowe, dyskusje dydaktyczne jako metody aktywizujące, wykonywanie prac pisemnych. Powyższe powinno być uzupełnione pracą własną studenta, szczególnie w odniesieniu do dyskusji i wykonania prac pisemnych.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Weryfikacja wiedzy W1 i W2 oceniana jest na podstawie testu na koniec zajęć, dodatkowo umiejętności U1, U2 i U3 są oceniane na podstawie prac przejściowych, a U4 w zadaniu praktycznym.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Waga ocenianych efektów W1, W2; U1, U2 i U3; U4 wynosi po 1, natomiast udziały są następujące: W1 i W2: 60%, U1, U2, i U3: 30%, U4: 10%.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	T2_W05, T2_W10, T2_U01, T2_U06, T2_U13, T2_K02, T2_K04

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka Transport Specjalistyczny
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Inteligentne systemy transportowe Intelligent transport systems
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	II stopień studiów
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (1,28/1,72)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr inż. Paweł Krzaczek
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Zapoznanie studentów z systemami zintegrowanego transport w określonych lokalizacjach. Omówienie elementów inteligentnego systemu transportu samochodowego. Omówienie procesu wprowadzania i użytkowania systemów transportowych. Rozwój infrastruktury, transportu, systemów telemetrycznych a systemy zintegrowane.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Zna klasyfikację podstawowych elementów systemów transportu oraz uwarunkowania techniczne i pozatechniczne ich funkcjonowania
	W2. Zna etapy wprowadzania i funkcjonowania systemów transportowych w określonej lokalizacji
	W3. Zna zależności dotyczących sterowania systemem transportu i kryteria oceny tych systemów
	Umiejętności:
	U1. Potrafi dokonać analizy wprowadzenia i funkcjonowania rozwiązań inteligentnych systemów transportowych
	U2. Potrafi zaproponować sposoby modyfikacji istniejących rozwiązań inteligentnych systemów transportowych
	U3. Umie dobrać rozwiązanie systemu transportu do wybranej lokalizacji
	Kompetencje społeczne:
K1. Ma świadomość wpływu jakości systemu transportowego na bezpieczeństwo ruchu drogowego, środowisko naturalne oraz ekonomiczne aspekty funkcjonowania systemu	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Środki transportu i inżynieria ruchu w podstawowym zakresie wiedzy. Systemy transportowe w zakresie znajomości podstawowych cech układów i systemów transportowych
Treści programowe modułu	Architektura i standardy inteligentnych systemów transportowych. Telematyka w inteligentnych systemach transportowych. Inteligentny system transportowy w zarządzaniu ruchem i transportem publicznym. Rola inteligentnych systemów transportowych w poprawie bezpieczeństwa transportu. Zarządzanie transportem regionalnym i miejskim. Zarządzanie transportem zbiorowym. Zarządzanie flotą pojazdów i ładunków. Planowanie i projektowanie w systemach ITS. Analiza i ocena efektywności istniejących systemów ITS
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura zalecana Jamroz K. i inni.: Systemy sterowania ruchem ulicznym. WKŁ, 1984 r. Krystek R. i inni: Komputerowe systemy sterowania ruchem ulicznym i drogowym. Przykłady zastosowań. WKŁ 1984

	<p>Leśko M., Guzik J.: Sterowanie ruchem drogowym. WPS, 2000 Gaca S., Suchorzewski W., Tracz M.: Inżynieria Ruchu Drogowego WKŁ 2008 Literatura uzupełniająca Krystek R i inni: Węzły drogowe i autostradowe. WKŁ 2008 System nawigacyjny Galileo. Aspekty strategiczne, naukowe i techniczne. WKŁ Warszawa 2006 Januszewski J.: Systemy satelitarne GPS Galilei i inne. PWN Warszawa 2006 Malarski M.: Inżynieria Ruchu Lotniczego OWPW, 2005 Litwin M., Oskarbski J, Jamroz Kazimierz., Inteligentne Systemy Transportu – Zaawansowane Systemy Zarządzania Ruchem, Materiały konferencyjne z I-szego Polskiego Kongresu Drogowego "Lepsze drogi-lepsze życie", Warszawa 2006</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład z prezentacjami multimedialnymi, studium przypadku, dyskusja na forum całej grupy ćwiczeniowej, wykonywanie samodzielnych projektów/prezentacji. Zajęcia wsparte platformą Teams do zdalnych konsultacji
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>Sposoby weryfikacji efektów kształcenia w poszczególnych kategoriach: W 1-3. Kolokwium sprawdzające znajomość problematyki U 1-2. Udział w ćwiczeniach indywidualnych i grupowych U 3. Samodzielne wykonywanie 1-2 referatów lub projektów z zakresu inteligentnych systemów transportowych – forma prezentacji lub projektu K . Udział w ćwiczeniach zespołowych i indywidualnych na zajęciach oraz w przygotowaniu projektu, aktywność. Wykonywanie samodzielnych projektów, przygotowanie się do kolokwium sprawdzającego.</p> <p>Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu cząstkowym – jego części), 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części)
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Bazę oceny końcowej na zaliczenie stanowi wynik kolokwium końcowego – waga 0,5, wykonanie samodzielnych projektów/referatów (średnia arytmetyczna z ocen) – waga 0,5.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1 – T2_W02 W2 – T2_W05, T2_W11 W3 – T2_W03, T2_W09 U1 – T2_U04, T2_U07 U2 – T2_U13 U3 – T2_U12, T2_U13 K1 – T2_K01, T2_K03</p>
Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka

Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Catering i dystrybucja żywności Catering and Food Distribution
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Agnieszka Starek-Wójcicka, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Biologicznych Podstaw Technologii Żywności i Pasz
Cel modułu	Zapoznanie studentów z kierunkami działalności cateringowej i rodzajami świadczonych usług rynku cateringowego (szczególnie w środkach transportu), ze sposobami i warunkami dystrybucji żywności, występującymi procesami i obserwowanymi przemianami podczas transportu różnego typu żywności, jak również z zagadnieniami związanymi z organizacją i zarządzaniem łańcuchami logistycznymi w dystrybucji wyrobów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Rozumie interakcje zachodzące pomiędzy poszczególnymi składnikami żywności; przemiany w składnikach żywności podczas przechowywania i dystrybucji.
	2. Posiada wiedzę na temat wszelkich czynności związanych z dystrybucją oraz przetwarzaniem towarów, zaawansowanych technik przepływu informacji, które są istotne podczas całego procesu logistycznego w transporcie i dystrybucji towarów.
	Umiejętności:
	1. Przeprowadza proste analizy fizykochemiczne dotyczące jakości żywności, dokonuje interpretacji wyników uzyskanych podczas badania surowców pochodzenia roślinnego i zwierzęcego.
	2. Potrafi wykonać projekt łańcucha logistycznego wybranego produktu żywnościowego, sporządzić dokumentację przewozową.
Kompetencje społeczne:	1. Wykazuje umiejętność i nawyk samokształcenia i jest gotów do rozwijania pożądanych cech osobowości i zainteresowań zawodowych oraz śledzenia nowych metod i technik badawczych, potrafi współpracować w grupie.
	Wymagania wstępne i dodatkowe
Treści programowe modułu	Wykłady: Wykorzystanie standardów usług żywieniowych oraz nowych technologii cateringu w środkach transportu – lotniczy, na statkach, w pociągu. Łańcuchy i sieci dostaw żywności. Charakterystyka żywności i trendów jej konsumpcji jako czynnik restrukturyzacji łańcucha żywnościowego. Geneza śledzenia i zapewniania bezpieczeństwa żywności w łańcuchach i sieciach dostaw. Koncepcja obsługi klienta jako instrumentu zarządzania łańcuchem dostaw. Internetowe formy dystrybucji produktów. Nowe kierunki dostaw żywności w Polsce. Ćwiczenia: Organizacja usług żywieniowych w transporcie lotniczym, morskim i kolejowym, zróżnicowanie oferty żywieniowej, przykłady praktyk realizacji żywienia, przygotowanie potraw dla potrzeb cateringu, Standardy Dobrej Praktyki Cateringowej, Zmiany mikrobiologiczne, fizjologiczne, chemiczne i fizyczne surowców i wybranych produktów żywnościowych

	<p>podczas dystrybucji. Analiza tradycyjnego systemu dystrybucji produktów żywnościowych na przykładzie rynku przetworów zbożowych, mleka, mięsa, jaj, warzyw i owoców itp. Przygotowanie projektu rozwiązującego przyjęty problem łańcucha logistycznego wybranego produktu żywnościowego.</p>												
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Madej B. (2017). Przewozy artykułów żywności. Akademia Transportu i Przedsiębiorczości, Warszawa.</p> <p>Czarniecka-Skubina E. (2012). Obsługa konsumenta w gastronomii i cateringu. Wydawnictwo SGGW, Warszawa.</p> <p>Dominik P. (2016). Przygotowanie pieczywa do dystrybucji. Kwalifikacja. WSIP Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.</p> <p>Szymanowski W. (2008). Zarządzanie łańcuchami dostaw żywności w Polsce. Kierunki zmian. Difin.</p> <p>Steinka I. (2011). Mikrobiologia żywności i materiałów przemysłowych. Wydawnictwo Uniwersytet Morski w Gdyni.</p> <p>Czasopisma: Logistyka; Autobusy: technika, eksploatacja, systemy transportowe.</p>												
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<p>1. Wykłady z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych.</p> <p>2. Ćwiczenia audytoryjne i laboratoryjne (praca zespołowa, opracowanie kart pracy/projektów, wykonanie i przedstawienie prezentacji, dyskusja).</p>												
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>Sposoby weryfikacji:</p> <p>W1, W2 - odpowiedzi na pytania wprowadzające do tematu ćwiczeń, kolokwia pisemne,</p> <p>U1 – ocena poprawności wykonania ćwiczenia, interpretacji uzyskanych wyników,</p> <p>U2 - ocena poprawności wykonania projektu,</p> <p>K1 - ocena pracy studenta w charakterze członka zespołu wykonującego ćwiczenie/projekt.</p> <p>Archiwizacja kolokwiów i egzaminu, sprawozdań z ćwiczeń, kart pracy, prezentacji/projektów, dziennika prowadzącego.</p>												
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Ocena końcowa z przedmiotu składa się z dwu elementów:</p> <ul style="list-style-type: none"> – oceny z ćwiczeń, – oceny z pisemnej pracy zaliczeniowej wykładu (egzamin), <p>Na ocenę końcową składa się:</p> <ul style="list-style-type: none"> – aktywność na zajęciach - 10%, – prezentacja sprawozdań i projektów, kolokwium - 20%, - praca pisemna w formie pytań problemowych z zakresu wiedzy obejmującej całość treści zawartych module kształcenia - 70%. <p>Zaliczenie ćwiczeń jest warunkiem koniecznym do przystąpienia do egzaminu.</p> <p>Procent wiedzy wymaganej dla uzyskania oceny końcowej wynosi odpowiednio:</p> <table border="0"> <tr> <td>bardzo dobry</td> <td>91% - 100%,</td> </tr> <tr> <td>dobry plus</td> <td>81% - 90%,</td> </tr> <tr> <td>dobry</td> <td>71% - 80%,</td> </tr> <tr> <td>dostateczny plus</td> <td>61% - 70%,</td> </tr> <tr> <td>dostateczny</td> <td>51% - 60%,</td> </tr> <tr> <td>niedostateczny</td> <td>50% i mniej.</td> </tr> </table>	bardzo dobry	91% - 100%,	dobry plus	81% - 90%,	dobry	71% - 80%,	dostateczny plus	61% - 70%,	dostateczny	51% - 60%,	niedostateczny	50% i mniej.
bardzo dobry	91% - 100%,												
dobry plus	81% - 90%,												
dobry	71% - 80%,												
dostateczny plus	61% - 70%,												
dostateczny	51% - 60%,												
niedostateczny	50% i mniej.												
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego</p> <p>T2_W01 +, T2_W05 ++, T2_U11 ++, T2_U13 ++</p> <p>T2_K01 ++</p>												

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Transport wewnątrzzakładowy w przemyśle spożywczym Internal transport in the food industry
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prof. dr hab. Paweł Sobczak
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii i Maszyn Spożywczych
Cel modułu	Zdobycie niezbędnej wiedzy z zakresu transportu produktów spożywczych odbywającego się wewnątrz zakładu w różnych branżach przemysłu spożywczego począwszy od przemysłu paszowego, mięsnego, monopolowego, mleczarskiego, utylizacji, zielarskiego, owocowo-warzywnego, zbożowo-młynarskiego. Zapoznanie się z przepisami prawnymi odnośnie transportu żywności.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. W1 T2 W04
	2. W2 T2 W05
	...
	Umiejętności:
	1. U1 T2 U05
	2. U2 T2 U14
...	
Kompetencje społeczne:	
1. K1 T2 K04	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Podstawowe wymagania z zakresu środków transportu w przemyśle spożywczym
Treści programowe modułu	Transport wewnętrzny stosowany w zakładach przemysłu spożywczego. Stosowane środki transportu dla różnych grup surowców spożywczych począwszy od surowców sypkich, ciekłych, półpłynnych, workowanych oraz transportu zbiorowego wewnątrz zakładu. Przepisy prawne odnośnie transportu żywności. Przypisanie odpowiednich środków transportu do różnych grup zakładów spożywczych tj. paszowego, mięsnego, mleczarskiego, monopolowego, utylizacji, owocowo-warzywnego, zbożowo-młynarskiego. Kontrola transportu żywności. Przygotowanie żywności do przewozu, załadunek i rozmieszczenie, zabezpieczenie ładunku, czas przewozu, trwałość transportowa żywności. Optymalizacja i zabezpieczenie dróg transportu wewnątrz zakładu spożywczego. Zachowanie zasad higieny w transporcie surowców i produktów spożywczych. Transport żywych zwierząt
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Burski Z., Krasowski E. 2000. Systemy komputerowe, symulacja i modelowanie w środkach transportu rolniczego. Wydawnictwo AR Lublin Burski Z., Wasilewski J. 2016. Antropotechnika pojazdu w eksploatacji polowej i transporcie żywności. WUP Lublin. Burski Z., Krasowski E. 2000. Maszyny i urządzenia transportowe w

	<p>przemysle rolno-spozywczym. 2000. Wydawnictwo AR Lublin Rokicki T., Klepacki B. 2019. Transport żywności. Uwarunkowania organizacyjne, techn. ekonomi.SGGW</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład oparty na źródłach literaturowych monograficznych oraz na bieżącej światowej literaturze tematu. Realizacja wybranych ćwiczeń technologicznych w dobranych grupach, sprawozdanie, prezentacja z działań.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>Sposoby weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się: W1 – zaliczenie pisemne (kolokwium) W2 – zaliczenie pisemne (kolokwium) U1 – praca pisemna (kolokwium, sprawozdanie z zajęć) U2 – praca pisemna (kolokwium, sprawozdanie z zajęć) K1 – ocena pracy w grupie</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych wyników: zaliczenie w formie pisemnej, kolokwia częściowe w formie pisemnej, dziennik prowadzącego, prezentacja lub wystąpienie na zadany temat</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Ocena z ćwiczeń – ocena z pracy pisemnej (kolokwium) 70% + aktywność studenta na ćwiczeniach (obserwacje własne) 30%. Ocena końcowa – ocena z zaliczenia pisemnego 80% + 20% ocena z ćwiczeń</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	T2_W04, T2_W05, T2_U05, T2_U14 T2_K04

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Normy techniczne i techniczne aspekty działalności Technical standards and technical aspects of transportation business
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Andrzej Kuranc, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Przedmiot ma na celu zapoznanie studentów z technicznymi aspektami działalności transportowej, stosowanymi normami oraz przykładami kontroli metrologicznej w procesach związanych z transportem drogowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Posiada wiedzę z zakresu uwarunkowań technicznych i technicznych aspektów działalności związanej z transportem drogowym i metrologią prawną.
	2. Zna zakres kontroli technicznej pojazdów i badań przyrządów pomiarowych objętych kontrolą metrologiczną w transporcie.
	Umiejętności:
	1. Potrafi opisać przykłady cech lub dokumentów poświadczających spełnienie wymagań formalnych w wybranym zakresie.
	2. Potrafi wyszukać i opisać informacje na temat wymagań stawianych pojazdom i przyrządom pomiarowym wykorzystywanym w dziedzinach towarzyszących transportowi.
	Kompetencje społeczne:
	1. Ma świadomość odpowiedzialności za podejmowane decyzje, rozumie wagę znaczenia norm i standardów i konieczności stosowania się do nich.
Wymagania wstępne i dodatkowe	matematyka, fizyka, mechanika
Treści programowe modułu	W ramach zajęć omawiane są uwarunkowania techniczne, zagadnienia dotyczące homologacji pojazdów oraz ich okresowych badań technicznych i organizacji napraw. Omawiane są zagadnienia codziennej obsługi pojazdów i ich wyposażenia, a także urządzenia i maszyny współpracujące z taborem transportowym. Sygnalizowane są także uwarunkowania przewozu niektórych towarów, takich jak żywność, zwierzęta, towary niebezpieczne, paliwa, czy odpady. Prezentowane są podstawy metrologii prawnej w tym jej formy, uwarunkowania i zakres stosowania w nawiązaniu do procesów związanych z transportem. Ćwiczenia obejmują wyszukiwanie i analizowanie informacji związanych z wymaganiami prawnymi dotyczącymi środków transportu drogowego oraz ich wyposażenia, analizę metod pomiarowych i formalnych wymagań związanych z kontrolą metrologiczną. Charakterystykę urządzeń, które podlegają prawnej kontroli metrologicznej (tachografy samochodowe, odmierzacze paliw płynnych, manometry do pomiaru ciśnienia w ogumieniu, alkomaty, wagi samochodowe, przyrządy do kontroli prędkości, analizatory spalin

	samochodowych czy mierniki poziomu dźwięku).
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<ul style="list-style-type: none"> - B. Madej et al. Certyfikat kompetencji zawodowych przewoźnika - drogowego. Akademia Transportu i Przedsiębiorczości, 2015. - I. Mitraszewska i inni, Organizacja i funkcjonowanie przedsiębiorstwa transportu drogowego osób. Wydawnictwo: Instytut Transportu Samochodowego, Warszawa 2014. - I. Mitraszewska i inni, Organizacja i funkcjonowanie przedsiębiorstwa transportu drogowego rzeczy. Wydawnictwo: Instytut Transportu Samochodowego, Warszawa 2014. - M. Lisowski – Podstawy metrologii. Wyd. Politechniki Wrocławskiej. Poznań 2011 r. - L. Prochowski, A. Żuchowski - Samochody ciężarowe i autobusy. WKiŁ, Warszawa 2006 r. - Ustawa Prawo o ruchu drogowym, - Ustawa Prawo o miarach, - Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia. - Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie rodzajów przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej oraz zakresu tej kontroli.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, wykonywanie notatek, czytanie zalecanej literatury, przygotowanie do zajęć, sprawdzianów i egzaminu.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1, W2 – kartkówka lub odpowiedź ustna, egzamin</p> <p>U1, U2, K1 – kartkówka lub odpowiedź ustna, egzamin. K1 – ocena postawy studenta i przygotowania do zajęć.</p> <p>Dokumentowanie osiągniętych wyników: oceny w dzienniku prowadzącego, protokół ocen.</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Na ocenę końcową wpływają:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oceny z ćwiczeń (50%), - ocena z egzaminu (50%)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>TA2_W03+, TA2_W04+, TA2_W11++, TA2_W12+, TA2_W13+, TA2_W14+, TA2_U01+, TA2_U02+, TA2_U04+, TA2_U07+, TA2_U15++, TA2_K01+, TA2_K02+, TA2_K03+</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Seminarium dyplomowe 1 Diploma seminar 1
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1/1)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	-----
Jednostka oferująca moduł	-----
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów z metodologią realizacji prac naukowo-badawczych a w szczególności formułowania tematu pracy w relacji do określonego problemu badawczego, określanie hipotez badawczych, celu głównego i celów szczegółowych pracy, doboru odpowiedniej metody badawczej. Podczas seminarium prezentowane są najnowsze osiągnięcia z zakresu tematyki prac realizowanych przez uczestników.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	<p>Wiedza:</p> <p>W1. Zna pogłębione metody i narzędzia informatyczne do gromadzenia, analizy i prezentacji danych ekonomicznych i społecznych z zakresu zarządzania i inżynierii produkcji.</p> <p>W2. Zna rozszerzone trendy rozwojowe i metody badań poszczególnych obszarów działalności przedsiębiorstwa: badania rynku, analizy finansowej, poziomu jakości produktów itp.</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1. Umie wykonać pod kierunkiem opiekuna naukowego analizy dotyczące zarządzania i inżynierii produkcji</p> <p>U2. Umie opracować prace pisemne z zakresu zarządzania i inżynierii produkcji.</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1. Posiada umiejętność pracy w grupie, organizowania i kierowania pracą zespołów (projektowych, zadaniowych itp.) i organizacji w środowisku pracy.</p>
Wymagania wstępne i dodatkowe	Uczestnictwo w procesie dydaktycznym na kierunku
Treści programowe modułu	Rodzaje i przykłady prac dyplomowych, zasady przedstawiania tez prac naukowych. Sporządzanie planu pracy. Opisanie problemu, zdefiniowanie kluczowych terminów pracy i wykonanie konspektu pracy. Wyszukiwanie materiałów źródłowych (bazy danych, zasady cytowania). Najczęstsze błędy podstawowe przy realizacji prac dyplomowych. Przedstawienie przez uczestników seminarium konspektu i wspólna dyskusja pod kierunkiem prowadzącego nad wizją realizacji pracy dyplomowej magisterskiej. Podstawą zaliczenia seminarium dyplomowego nr 1 jest sporządzenie konspektu oraz wiedza zaprezentowana w trakcie seminarium.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Literatura:</p> <ol style="list-style-type: none"> Dudziak, A., Żejmo A.: Redagowanie prac dyplomowych – wskazówki metodyczne dla studentów. Difin, Warszawa 2008 Gonciarski W.: Przygotowanie pracy dyplomowej: Poradnik dla studentów. WSE, Warszawa 2004 Kozłowski R.: Praktyczny sposób pisania prac dyplomowych z wykorzystaniem programu komputerowego i Internetu. Oficyna Wolters

	<p>Kluwer Polska, Warszawa 2009</p> <p>4. Piotrek P., Zieleniecka B.: Technika pisania prac dyplomowych. WSB, Poznań 2004.</p> <p>5. Rawa T. Metodyka wykonywania inżynierskich i magisterskich prac dyplomowych. WUWM Olsztyn 2012.</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Analiza i interpretacja tekstów źródłowych, analiza podobnych przypadków prac magisterskich, konsultacje, prezentacje referatów, wykłady.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1 – wiedza zaprezentowana w trakcie seminarium,</p> <p>W2 – wiedza zaprezentowana w trakcie seminarium,</p> <p>U1 – ocena konspektu pracy magisterskiej,</p> <p>U2 - ocena konspektu pracy magisterskiej,</p> <p>K1 - ocena pracy i wypowiedzi ustnych studentów</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych wyników: konspekt, dziennik prowadzącego.</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena konspektu – 100%
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Zarządzanie jakością w produkcji rolniczej Quality management in agricultural production
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,4/0,60)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Stanisław Parafiniuk prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Eksploatacji Maszyn i Zarządzania Procesami Produkcyjnymi / Zakład Zarządzania Jakością i Procesami Produkcyjnymi
Cel modułu	Celem nauczania przedmiotu jest zapoznanie studentów z metodami i technikami stosowanymi w zarządzaniu jakością. Zajęcia pozwolą studentom na poznanie zasad stosowania różnych metod i technik wspomagających rozwiązywanie problemów związanych z jakością.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna zasady stosowania metod i technik wykorzystywanych w systemach jakości
	Umiejętności:
	1. Potrafi ocenić potrzeby przedsiębiorstwa w zakresie zarządzania jakością 2. Umie stosować wybrane metody i techniki wspomagające zarządzanie jakością
	Kompetencje społeczne:
1. Rozumie techniczne i pozatechniczne aspekty oraz skutki działalności inżynierskiej	
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak
Treści programowe modułu	Podstawy zarządzania jakością. Pojęcie jakości. Klasyfikacja zasad, metod, technik i narzędzi zarządzania jakością. Narzędzia wspomagające zarządzanie jakością (burza mózgów, diagram Ishikawy, schemat blokowy, arkusz kontrolny, diagram Pareto). Metody wspomagające zarządzanie jakością (QFD, FMEA).
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Matuszak-Flejszman A. (2021). Zarządzanie jakością. Wydawnictwo UEP 2. Nowicki, P., Kafel, P. (2020). Wybrane zagadnienia zarządzania jakością : dokumentacja i audyt systemów zarządzania jakością. Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego 3. Hamrol A.: Zarządzanie jakością z przykładami, PWN, 2007. Literatura uzupełniająca 4. Czasopisma: Problemy Jakości, ABC Jakości, Wiadomości PKN Normy z serii ISO 9000, ISO 14001 i 45001.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych, dyskusja, wykonanie projektu, rozwiązywanie zadań problemowych
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W_1 – kolokwium zaliczeniowe U_1, U_2 - praca kontrolna (projekt), kolokwium zaliczeniowe K_1 - praca kontrolna (projekt), kolokwium zaliczeniowe

Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Praca kontrolna 40% Kolokwium zaliczeniowe 60%
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	T2_W01, T2_W03, T2_W11 T2_U05, T2_U06, T2_U11 T2_K02, T2_K04

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Organizacja gospodarstwa rolniczego Organization of an agricultural farm
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu	Fakultatywny
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,4/0,60)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. Stanisław Parafiniuk, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Eksploatacji Maszyn i Zarządzania Procesami Produkcyjnymi
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zdobycie wiedzy w zakresie ekonomiki i zarządzania procesami produkcji rolniczej i organizacji mechanizacji rolnictwa, efektywności podstawowych technologiach produkcji rolniczej, metod rachunku ekonomicznego i analizy ekonomiczne w gospodarstwie, czynników produkcji determinujących efektywność produkcji rolniczej, ekonomicznych aspektów rolnictwa zrównoważonego. Zapoznanie z problemami obsługi technicznej i świadczeniem usług
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Posiada podstawowe informacje o produkcji roślinnej i zwierzęcej.
	Zna metody kalkulowania kosztów produkcji rolniczej i mechanizacji.
	Potrafi przeprowadzić kalkulacje poszczególnych zabiegów agrotechnicznych i całego procesu produkcji roślinnej.
	Potrafi oszacować potrzeby paszowe dla utrzymania różnych grup zwierząt.
	Potrafi zorganizować i ocenić możliwości wykonywania usług rolniczych oraz planować produkcje rolniczą.
	Posiada podstawowe informacje o produkcji roślinnej i zwierzęcej.
	Zna metody kalkulowania kosztów produkcji rolniczej i mechanizacji.
	Potrafi przeprowadzić kalkulacje poszczególnych zabiegów agrotechnicznych i całego procesu produkcji roślinnej.
	Potrafi oszacować potrzeby paszowe dla utrzymania różnych grup zwierząt.
Potrafi zorganizować i ocenić możliwości wykonywania usług rolniczych oraz planować produkcje rolniczą.	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość prowadzenia produkcja rolniczej (produkcja roślinna, zwierzęca), Budowę i zasadę działania i oddziaływania na glebę maszyn rolniczych. Znajomość podstawowych kalkulacji ekonomicznych prowadzenia produkcji rolniczej.
Treści programowe modułu	W treści modułu zostaną omówione podstawowe zasady organizacji produkcji oraz czynniki produkcji rolniczej. Omówione będą procesy produkcji polowej, zasady określania kosztów produkcji i kształtowania dochodu uzyskiwanego w gospodarstwie rolniczym. Zostaną omówione zasady klasyfikacji gruntów pod względem jakościowym, sposobu określania rozłogu gospodarstwa i jego wpływu na produkcję rolniczą. Zasady planowania zmianowania i płodozmianów oraz kalkulacji wariantów planowych upraw polowych. Określone będą zasady planowania inwestycji mechanicznych w gospodarstwie i prognozy ich zasadności w zależności od warunków panujących w gospodarstwie. Omówione będą zagadnienia związane z planowaniem usług rolniczych ze szczególnym uwzględnieniem usług produkcyjnych.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: Ekonomika w rolnictwie Podręcznik Część 1.: Stanisław Szarek, Tomasz Nawrocki, Krystyna Jabłonka, Halina Kałuża, Adam Marcysiak. Warszawa 2006 Wydawca: WSiP Agrobiznes Podstawy ekonomiki. Pepliński Benedykt. Warszawa 2009

	<p>Wydawca: WSiP Fereniec J. 1999. <i>Ekonomika i organizacja rolnictwa</i>. Wydawnictwo Key Text sp.z.o.o Warszawa Literatura uzupełniająca: Organizacja gospodarstw, produkcji pracy w rolnictwie. Klepacki B. Wydawnictwo SGGW, Warszawa 1996. Banasiak J. 1999. <i>Agrotechnologia</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa – Wrocław, ss. 482.</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, dyskusja, doświadczenia, ćwiczenia rachunkowe, pokazy.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>Sposoby weryfikacji: Wykłady: Zaliczenie pisemne, premiowanie aktywności na wykładach. Ćwiczenia: Kontrola pracy w trakcie ćwiczeń, ocena kart obliczeniowych, Formy dokumentowania osiągniętych wyników: Archiwizacja kart obliczeniowych z ćwiczeń i prac zaliczeniowych oraz list z ocenami uzyskanymi w trakcie zajęć.</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Zaliczenie pisemne – 70% treści Karty obliczeń i projekty cząstkowe – 30%</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>T2_W01, T2_W03, T2_W07 T2_U05, T2_U06, T2_U11 T2_K02, T2_K04</p>

Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Prawo socjalne <i>Social law</i>
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	drugiego stopnia
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,5/0,5)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Adrian Szkodziński
Jednostka oferująca przedmiot	Wydział Inżynierii Produkcji
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów z zagadnieniami z obszaru prawa socjalnego stosowanego w transporcie drogowym
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	W1. Student posiada wiedzę w zakresie praw i obowiązków przewoźnika i świadczeniobiorców dot. ubezpieczeń społecznych.
	W2. Student posiada wiedzę w zakresie norm czasu pracy pracowników.
	W3. Student ma wiedzę z zakresu wymaganych kompetencji kierowców w zakresie przewozu rzeczy i osób.
	U1. Student potrafi planować czas pracy pracowników w oparciu o normy prawa socjalnego.
	U2. Student potrafi wykorzystać regulacje prawne do rozpatrywania kwalifikacji zawodowych kierowców.
	K1. Student ma świadomość jak ważna jest znajomość i przestrzeganie przepisów prawnych w transporcie drogowym.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – W3 - Udział w wykładach, udział w dyskusjach na forum grupy, U1 – U2 Udział w wykładach, udział w dyskusjach na forum grupy, opracowanie umowy K1 - Przygotowanie do zajęć, odpowiedź ustna. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik prowadzącego, zaliczenie.
Wymagania wstępne i dodatkowe	
Treści modułu kształcenia – zwały opis ok. 100 słów.	W ramach modułu przedstawione zostaną następujące zagadnienia: w odniesieniu do transportu drogowego rzeczy i osób: 1. rolę i funkcje różnych instytucji społecznych związanych z transportem drogowym (związki zawodowe, rady pracownicze, przedstawiciele pracowników, inspektorzy pracy itd.); 2. obowiązki pracodawców w zakresie ubezpieczenia społecznego pracowników; 3. przepisy regulujące umowy o pracę dla różnych kategorii pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach transportu drogowego (formy umów, obowiązki stron, warunki i czas pracy, płatne urlopy, wynagrodzenie, naruszenie umowy itd.); 4. przepisy dotyczące czasu prowadzenia pojazdu, czasu odpoczynku i czasu pracy, w szczególności przepisy rozporządzenia (EWG) nr 3821/85, rozporządzenia (WE) nr 561/2006, dyrektywy 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy 2006/22/WE oraz praktyczne środki dotyczące stosowania tych przepisów; 5. przepisy stosowane w dziedzinie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców, w szczególności przepisy dyrektywy 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Literatura obowiązkowa: - Mitraszewska I., Walendzik M., Ucińska M., Łazowska E., Kruszewski M. Organizacja i funkcjonowanie przedsiębiorstwa transportu drogowego rzeczy. Wyd. ITS, Warszawa, 2014 (aktualizacja 2019) - Mitraszewska I., Walendzik M., Ucińska M., Łazowska E., Kruszewski M.

	<p>Organizacja i funkcjonowanie przedsiębiorstwa transportu drogowego osób. Wyd. ITS, Warszawa, 2014 (aktualizacja 2019)</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Madej B. Certyfikat kompetencji zawodowych przewoźnika drogowego. Wyd. ATUT-BM, Warszawa 2021 - Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. 1974 Nr 24 poz. 141 z późn. zm.)
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	<p>1) wykład</p> <p>2) dyskusje dydaktyczne.</p>
Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągnięcia efektów uczenia się):	<p>T2_W02+++ , T2_W09+ , T2_W11++</p> <p>T2_U01++ , T2_U04++ , T2_U08+</p> <p>T2_K01+</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Pojazdy specjalizowane i specjalne, Specialized and special vehicles
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Tomasz Słowik, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Ukazanie klasyfikacji samochodów użytkowych w aspekcie potrzeb i wyzwań rozwoju cywilizacyjnego. Scharakteryzowanie nadwozi zbiornikowych, furgonowych i skrzyniowych, nadwozi pomostowych i ramowych, systemów nadwozi wymiennych i kontenerowych, nadwozi wyposażonych w różnego rodzaju urządzenia robocze, zwłaszcza do załadunku i wyładunku.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Znajomość podstawowych pojęć, koncepcji projektowania, własności i klasyfikacji pojazdów samochodowych.
	W2. Posiadanie podstawowej wiedzy na temat materiałów stosowanych w budowie nadwozi samochodowych.
	W3. Poznanie zagadnień związanych z urządzeniami wciągarkowymi, bramowymi, żurawiami i cysternami zabudowanymi na podwoziach samochodów.
	Umiejętności:
	U1. Umiejętność wykonania obliczeń nacisków osi dla pojedynczych pojazdów, zespołów pojazdów i pojazdów członowych.
	U2. Obliczanie parametrów geometrii skrętu pojazdów oraz ich właściwości jezdnych.
	U3. Potrafi obliczyć siły działające na elementy mocujące ładunek.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumienie potrzeby doksztalcania się i podnoszenia swoich kompetencji zawodowych w zakresie obsługi i napraw pojazdów.
	K2. Posiadanie świadomości ważności aspektów oraz skutków działalności w obszarze konstruowania i eksploatacji nadwozi pojazdów.
	Wymagania wstępne i dodatkowe
Treści programowe modułu	Historia nadwozi samochodowych. Nadwozie, jako funkcja i struktura samochodu. Pojęcia ogólne, klasyfikacja podstawowa nadwozi według przeznaczenia, formy zewnętrznej, cech technicznych. Ogólne koncepcje projektowania nadwozi samochodów osobowych, ciężarowych i autobusów. Współczesne tendencje unifikacji pojazdów w zakresie budowy i wersyjności w odniesieniu do potrzeb użytkowników. Wpływ wybranych aspektów na stateczność i kierowalność pojazdów. Koncepcja ogólna nadwozi oraz ich dostosowywanie do specjalnych wymagań użytkowników. Rodzaje nadwozi samochodów osobowych. Problem widoczności, hałasu, wilgotności i temperatury we wnętrzu nadwozia. Nadwozia samochodów dostawczych. Fotele kierowców. Najnowsze tendencje kabin segmentowych. Przykłady budowy szkieletów, poszycia zewnętrznego i wewnętrznego kabin. Nadwozia

	<p>ładunkowe samochodów ciężarowych z nadwoziami specjalnymi i specjalizowanymi. Nadwozia pojemnikowe, pomostowe i ramowe. Rodzaje skrzyń ładunkowych. Przykłady rozwiązań konstrukcyjnych nadwozi ładunkowych samochodów specjalizowanych. Napęd hydrostatyczny urządzeń roboczych nadwozi samochodów specjalizowanych i specjalnych. urządzeniami załadowniczymi bramowymi i zabierakowymi oraz burtami załadowniczymi. Nadwozie samochodu samowyładowczego – podstawowe elementy budowy. Nadwozie samochodu w wymiennymi pojemnikami. Układy kinematyczne urządzeń do wymiany pojemników. Materiały stosowane w budowie nadwozi samochodowych ze szczególnym uwzględnieniem nadwozi specjalizowanych. Blachy stalowe przemysłu motoryzacyjnego. Stopy aluminium. Tworzywa sztuczne ze szczególnym uwzględnieniem materiałów przekładkowych i kompozytowych. Aktualne tendencje w zakresie łączenia elementów nadwoziowych, ich zabezpieczenia antykorozyjnego i powłok dekoracyjnych.</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Gabrylewicz M. Podwozia i nadwozia pojazdów samochodowych. Cz. 1, Podstawy teorii ruchu i eksploatacji oraz układ przeniesienia napędu. Warszawa. Wydawnictwa Komunikacji i Łączności, 2010. 2. Lubczyński M.G. Wybrane zagadnienia projektowania nadwozi samowyładowczych pojazdów samochodowych. Wydawnictwo Politechniki Świętokrzyskiej, Kielce 1991. 3. Pawłowski J. Nadwozia samochodowe. WKiŁ, Warszawa 1976. 4. Pojazdy izotermiczne i chłodnicze. (praca zbiorowa pod red. Stanisława Kwaśniowskiego) Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, Wrocław 1997. 5. Teisseyre J. Nadwozia samochodów ciężkiego transportu. WKiŁ, Warszawa 1976. 6. Zieliński A. Konstrukcja nadwozi samochodów osobowych i pochodnych. WKiŁ, Warszawa 1998. 7. Prochowski L., Żuchowski A., Technika transportu ładunków, WKiŁ, Warszawa 2009. 8. Prochowski L., Żuchowski A., Samochody ciężarowe i autobusy, WKiŁ, Warszawa 2011.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady informacyjne i problemowe, dyskusje dydaktyczne jako metody aktywizujące, wykonywanie prac pisemnych. Powyższe powinno być uzupełnione pracą własną studenta, szczególnie w odniesieniu do dyskusji i wykonania prac pisemnych.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Weryfikacja wiedzy W1, W2 i W3 oceniana jest na podstawie testu na koniec zajęć, dodatkowo umiejętności U1, U2 i U3 są oceniane na podstawie prac przejściowych.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Waga ocenianych efektów W1, W2, W3, U1, U2 i U3 wynosi po 1, natomiast udziały są następujące: W1, W2 i W3: 60%, U1, U2 i U3: 40%.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	T2_W03, T2_W04, T2_U13, T2_K01, T2_K03

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Diagnostyka pojazdów Vehicle Diagnosis
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (2/1)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Andrzej Kuranc
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Przedmiot ma na celu zapoznanie studentów z istotą diagnostyki technicznej oraz jej możliwościami i metodami oceny stanu technicznego pojazdu oraz jego podzespołów. Studenci wykonują badania wybranych układów pojazdu i dokonują oceny stanu technicznego tych układów i ich podzespołów. Zgłębiają wiedzę na temat wpływu podzespołów pojazdu na bezpieczeństwo ruchu i trwałość pojazdu. Poznają budowę i funkcjonowanie stosowanej aparatury pomiarowej.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Posiada szczegółową wiedzę z zakresu metod kontroli stanu technicznego pojazdów i ich podzespołów.
	2. Posiada wiedzę w zakresie stosownych aktów prawnych regulujących sprawy formalne w zakresie diagnostyki pojazdowej.
	3. Zna zasadę działania, oraz budowę wybranych urządzeń kontrolno-pomiarowych stosowanych w diagnostyce pojazdowej.
	Umiejętności:
	1. Potrafi pod nadzorem opiekuna przeprowadzić badania diagnostyczne pojazdu.
	2. Dokonuje identyfikacji i krytycznej analizy stanu technicznego wybranych układów pojazdów, opracowuje wyniki i formułuje wnioski oraz dokonuje oceny stanu technicznego pojazdu.
	Kompetencje społeczne:
	1. Ma świadomość wpływu stanu technicznego pojazdów na bezpieczeństwo ruchu drogowego i odpowiedzialności za podejmowane decyzje, a w związku z tym rozumie konieczność ciągłego kształcenia się
	2. Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role
Wymagania wstępne i dodatkowe	matematyka, fizyka, mechanika, budowa pojazdów, budowa silników
Treści programowe modułu	W ramach wykładów omawiane są różne aspekty diagnostyki pojazdów; jej zadania, określenia, sposoby realizacji badań i ich fazy, algorytmy kontroli stanu i lokalizacji usterek, diagnozowanie silników spalinowych i ich podzespołów oraz innych układów w pojazdach. Ponadto prezentowane są prawne aspekty badań technicznych pojazdów; ustawy i rozporządzenia oraz wyposażenie stacji kontroli pojazdów. Ćwiczenia obejmują; oględziny zewnętrzne pojazdu oraz badania

	diagnostyczne wybranych układów pojazdu, min. pomiar ciśnienia sprężania i badania aparatury wtryskowej silnika oraz ocenę jego stanu technicznego na podstawie zadymienia i składu spalin. Wykonywane są badania z zakresu diagnostyki pokładowej oraz realizowane są zajęcia na stacji kontroli pojazdów i wykonywanie badania poszczególnych układów pojazdu.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Trzeciak K. „Diagnostyka samochodów osobowych.” Wydawnictwa Komunikacji i Łączności, Warszawa 2013 Bocheński C. „Badania kontrolne pojazdów.” WKiŁ, ISBN: 83-206-1349-3, Warszawa 2000 Niziński S. „Diagnostyka samochodów osobowych i ciężarowych” Dom Wydawniczy Bellona, ISBN: 83-11-08932-9, Warszawa 1999 Gunter H. „Diagnozowanie silników wysokoprężnych.” Wydawnictwa Komunikacji i Łączności, ISBN: 978-83-206-1446-6, Warszawa 2006, Merkisz J. Mazurek S. „Pokładowe systemy diagnostyczne pojazdów samochodowych.” Wydawnictwo Komunikacji i Łączności, ISBN: 83-206-1457-0, Warszawa 2002 Myszkowski St.: „Diagnostyka pokładowa standard OBD II/EODB” Poradnik serwisowy nr 4, Wydawnictwo INSTALATOR POLSKI, Warszawa 2003.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, ćwiczenia audytoryjne i laboratoryjne, obejmujące: - omawianie zagadnień w oparciu o schematy, ilustracje i pomoce dydaktyczne, - wykonywanie pomiarów wybranych parametrów pojazdu ponadto: czytanie zalecanej literatury, egzamin, opracowanie sprawozdań, przygotowanie do sprawdzianów, przygotowanie do zajęć
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1., W2., W3. – kartkówka lub odpowiedź ustna, egzamin. U1., U2. – kartkówka lub odpowiedź ustna, egzamin. K1. – ocena postawy studenta i przygotowania do zajęć. Dokumentowanie osiągniętych wyników: oceny w dzienniku prowadzącego, protokół ocen.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Na ocenę końcową składają się oceny ze sprawdzianów i odpowiedzi na ćwiczeniach (50%) oraz ocena z egzaminu (50%)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	TA2_W01+, TA2_W03+, TA2_W04+, TA2_W10+, TA2_W11+, TA2_U01+, TA2_U02+, TA2_U04+, TA2_U07+, TA2_U11+, TA2_U13+, TA2_U14+, TA2_K01+, TA2_K04+

Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Ocena i wycena środków transportu Assessment and valuation of means of transport
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (1,88/1,12)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr inż. Paweł Krzaczek
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Omówienie aspektów technicznych, organizacyjnych, ekonomicznych w odniesieniu do zagadnień oceny i wyceny środków transportu. Omówienie elementów procesu oceny i/lub wyceny środków transportu. Przedstawienie zagadnień związanych z eksploatacją środków transportu, a także aspektów wystąpienia zdarzeń drogowych i bezpieczeństwa w kontekście wartości użytkowej środków transportu. Omówienie czynników wpływających na wartość środków transportu.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Posiada wiedzę z zakresu metod oceny stanu technicznego środków transportu i metod wyceny tych obiektów.
	W2. Posiada wiedzę w zakresie problemów eksploatacyjnych i cyklu istnienia środków transportu.
	W3. Posiada wiedzę w zakresie bezpieczeństwa użytkowania środków transportu i ich wpływu na funkcjonowanie gospodarki i przedsiębiorstw.
	Umiejętności:
	U1. Potrafi dobrać metody i dokonać ocenę i wyceny środka transportu.
	U2. Potrafi wykorzystywać oprogramowanie wspomagające proces oceny i wyceny środków transportu, także w kontekście doboru części zamiennych i materiałów eksploatacyjnych.
	U3. Potrafi dokonać oceny eksploatacyjnej użytkowanego środka transportu wykorzystując proste narzędzia analityczne.
	Kompetencje społeczne:
	1. Potrafi poszukiwać źródła danych dotyczących środków transportu, ich budowy i własności użytkowych
2. Potrafi samodzielnie oraz w grupie przeprowadzić proces oceny i wyceny środka transportu.	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Podstawowa znajomość zagadnień budowy pojazdów i ich podzespołów, diagnostyki pojazdów.
Treści programowe modułu	Definicje, uwarunkowania, podmioty i przedmioty oceny i wyceny. Metody identyfikacji środków transportu. Metody oceny stanu technicznego w kontekście ich wyceny. Aspekty prawne, techniczne, ekonomiczne i ekologiczne oceny i wyceny pojazdów. Ocena środków transportu w kontekście ich cyklu życia, ze szczególnym uwzględnieniem etapu eksploatacji. Omówienie aspektów związanych z bezpieczeństwem i niezawodnością użytkowania środków transportu. Przedstawienie oprogramowania wspomagającego procesy oceny i wyceny środków transportu, także w

	kontekście ich oceny eksploatacyjnej. Instytucje i platformy świadczące usługi związane z oceną i/lub wyceną środków transportu.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Pozycje zalecane</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Problematyka prawna i techniczna wypadków drogowych. Wydawnictwo Instytutu ekspertyz sądowych. 1994. 2. Rozwój techniki samochodowej a ubezpieczenia komunikacyjne. Materiały II Konferencji Naukowo-Technicznej Radom 16-17 czerwca 2004. 3. Rozwój techniki samochodowej a ubezpieczenia komunikacyjne. Materiały Konferencji Naukowo-Technicznej Radom 2006. 4. Michalski R., Józwiak W.. Metody oceny stanu technicznego, wyceny pojazdów i maszyn. Wydawnictwo Educaterra. Olsztyn 1997. 5. Trzeciak K. Diagnostyka samochodów . WKiŁ. Warszawa 2002. 6. Lanzendoerfer J.. Badania pojazdów samochodowych. WKiŁ 1977.1. <p>Literatura dodatkowa</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Eurotax Polska Sp. z o.o.. Kalkulacja. Warszawa 2003. 2. Redakcja INFO-EXPERT. Pojazdy samochodowe – wartości rynkowe. Warszawa 2006.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Omawianie zagadnień w oparciu o schematy i ilustracje, ćwiczenia w zakresie interpretacji danych, wykonywanie samodzielnych kalkulacji i wycen pojazdów, wykonywanie samodzielnej oceny stanu technicznego pojazdu lub jego poszczególnych podzespołów, dyskusja na forum całej grupy ćwiczeniowej, wykonywanie kalkulacji z wykorzystaniem oprogramowania wspomagającego proces wyceny i oceny pojazdu. Zajęcia wsparte platformą Teams, także do zdalnych konsultacji
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>Sposoby weryfikacji efektów kształcenia w poszczególnych kategoriach:</p> <p>W 1-3. Kolokwium sprawdzające znajomość problematyki</p> <p>U 1-2. Udział w ćwiczeniach indywidualnych i grupowych, praca przy komputerach</p> <p>U 3. Samodzielne wykonywanie oceny i wyceny wybranego środka transportu – trzy etapowy projekt</p> <p>K 1 i 2. Udział w ćwiczeniach zespołowych i indywidualnych na zajęciach oraz w przygotowaniu projektu, aktywność. Wykonywanie samodzielnego projektu, przygotowanie się do kolokwium sprawdzającego.</p> <p>Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych</p> <ol style="list-style-type: none"> 6) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu cząstkowym – jego części), 7) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 8) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 9) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 10) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części)
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Bazę oceny końcowej na zaliczenie stanowi wynik kolokwium końcowego waga 0,5, wykonanie samodzielnego projektu (średnia arytmetyczna z trzech

	ocen) – waga 0,4. Ocena jest korygowana z uwzględnieniem aktywnego uczestnictwa na zajęciach przy zadaniach zespołowych – waga 0,1
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – T2_W02, T2_W05, T2_W10 W2 – T2_W02, T2_W04 W3 – T2_W05, T2_W10 U1 – T2_U04, T2_U12 U2 – T2_U03, T2_U13 U3 – T2_U01, T2_U04, T2_U07 K1 – T2_K01, T2_K03 K2 – T2_K01, T2_K03

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Seminarium dyplomowe 2 Diploma seminar 2
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1/1)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	-----
Jednostka oferująca moduł	-----
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów z metodologią realizacji prac naukowo-badawczych a w szczególności formułowania tematu pracy w relacji do określonego problemu badawczego, określanie hipotez badawczych, celu głównego i celów szczegółowych pracy, doboru odpowiedniej metody badawczej. Podczas seminarium prezentowane są najnowsze osiągnięcia z zakresu tematyki prac realizowanych przez uczestników.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	<p>Wiedza:</p> <p>W1. Zna pogłębione metody i narzędzia informatyczne do gromadzenia, analizy i prezentacji danych ekonomicznych i społecznych z zakresu zarządzania i inżynierii produkcji.</p> <p>W2. Zna rozszerzone trendy rozwojowe i metody badań poszczególnych obszarów działalności przedsiębiorstwa: badania rynku, analizy finansowej, poziomu jakości produktów itp.</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1. Umie wykonać pod kierunkiem opiekuna naukowego analizy dotyczące zarządzania i inżynierii produkcji</p> <p>U2. Umie opracować prace pisemne z zakresu zarządzania i inżynierii produkcji.</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1. Posiada umiejętność pracy w grupie, organizowania i kierowania pracą zespołów (projektowych, zadaniowych itp.) i organizacji w środowisku pracy.</p>
Wymagania wstępne i dodatkowe	Uczestnictwo w procesie dydaktycznym na kierunku
Treści programowe modułu	Rodzaje i przykłady prac dyplomowych, zasady przedstawiania tez prac naukowych. Sporządzanie planu pracy. Opisanie problemu, zdefiniowanie kluczowych terminów pracy i wykonanie konspektu pracy. Wyszukiwanie materiałów źródłowych (bazy danych, zasady cytowania). Najczęstsze błędy podstawowe przy realizacji prac dyplomowych. Przedstawienie przez uczestników seminarium wybranych fragmentów pracy magisterskiej i wspólna dyskusja pod kierunkiem prowadzącego nad wizją realizacji pracy dyplomowej magisterskiej. Podstawą zaliczenia seminarium dyplomowego nr 2 jest zaprezentowanie opracowywanej pracy magisterskiej oraz wiedza zaprezentowana w trakcie seminarium.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Literatura:</p> <ol style="list-style-type: none"> Dudziak, A., Żejmo A.: Redagowanie prac dyplomowych – wskazówki metodyczne dla studentów. Difin, Warszawa 2008 Gonciarski W.: Przygotowanie pracy dyplomowej: Poradnik dla studentów. WSE, Warszawa 2004 Kozłowski R.: Praktyczny sposób pisania prac dyplomowych z

	<p>wykorzystaniem programu komputerowego i Internetu. Oficyna Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2009</p> <p>4. Pioterek P., Zieleniecka B.: Technika pisania prac dyplomowych. WSB, Poznań 2004.</p> <p>5. Rawa T. Metodyka wykonywania inżynierskich i magisterskich prac dyplomowych. WUWM Olsztyn 2012.</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Analiza i interpretacja tekstów źródłowych, analiza podobnych przypadków prac magisterskich, konsultacje, prezentacje referatów, wykłady.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1 – wiedza zaprezentowana w trakcie seminarium,</p> <p>W2 – wiedza zaprezentowana w trakcie seminarium,</p> <p>U1 – ocena konspektu pracy magisterskiej,</p> <p>U2 - ocena konspektu pracy magisterskiej,</p> <p>K1 - ocena pracy i wypowiedzi ustnych studentów</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych wyników: konspekt, dziennik prowadzącego.</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena przygotowanych fragmentów pracy – 100%
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	

